

• Children Write for Peace •

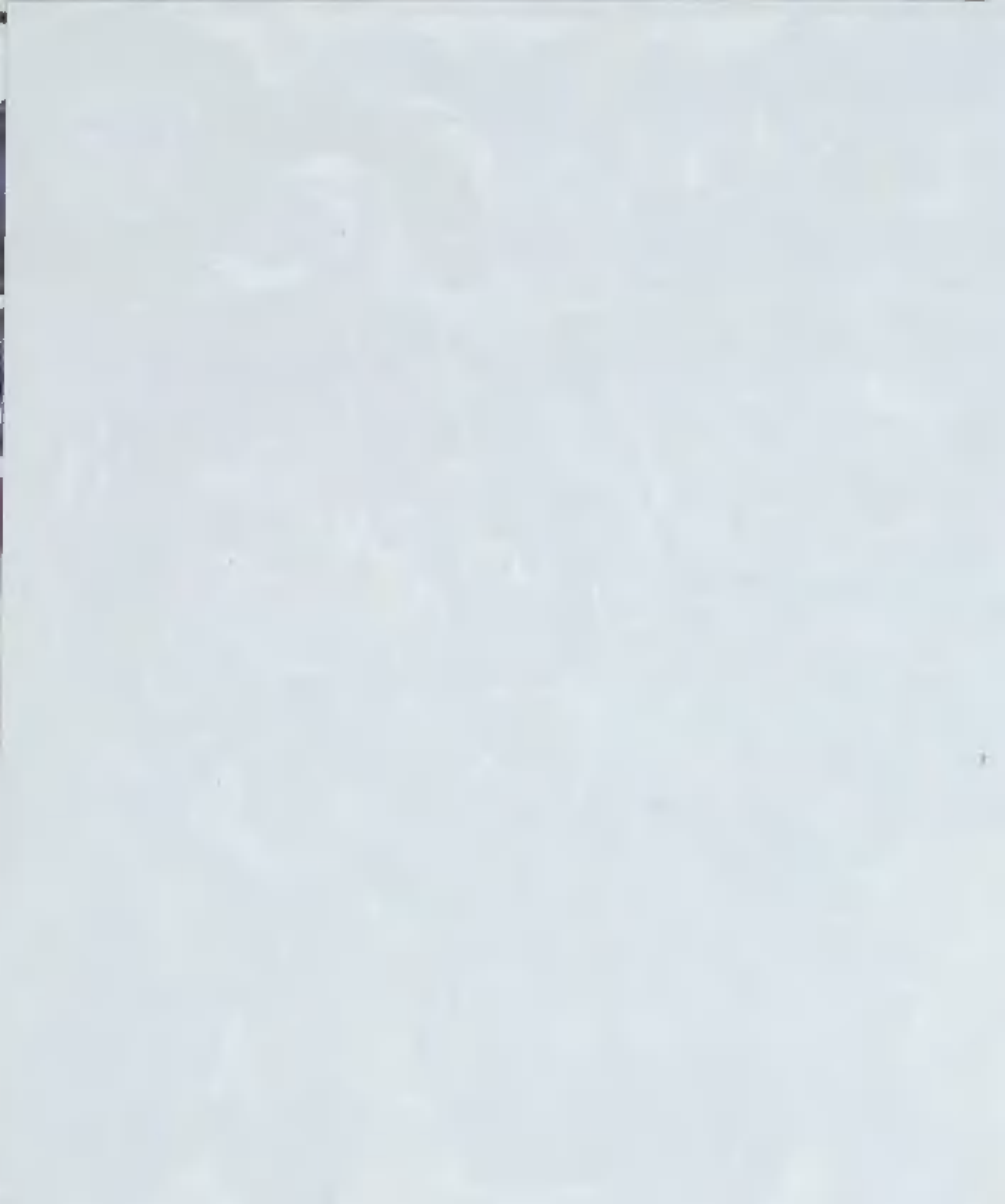
• الاولاد يكتبون السلام •

• ילדים כותבים שלום •

Kinder schreiben für den Frieden

For Michael

On the occasion of his 50th birthday

From his wife Ellen and his friends

Für Michael

Zum 50. Geburtstag

von seiner Frau Ellen und seinen Freunden

Editorial Board:

Rachel Aharoni
Danny Wieler
Salem Jubran
Yifat Yanuka
Jeram Meron
Riad Kabha
Etti Amram
Rafael & Ursula-Chava Rosenzweig

Translations:

Adina Ben-Chorin
Dr. Mohamed Abdel Aziz
Nehemia Jacobus
Hannah Anut-Kochavi
Abraham Robinson
Rafael Rosenzweig

Acknowledgments:

Nava Gaisenberg
Amira Hagani
Khadra Hag Ahmad
Jodi Cnaan
Saul Podemski
Limor Rogov

Graphic Design:

Haim Ron

Production: Givat Haviva

Pre Printing: EL-CIT Ltd.

Printing: Rav-Gon

This book was published with the generous support of Ellen and Michael Ringler, Switzerland

Givat Haviva thanks all the children who contributed their poems and drawings for this book.

ISBN 965-555-020-6

Second Edition – November 2000

© 2000 All rights reserved to Givat Haviva

No part of this book may be reprinted or reproduced or utilized in any form or by any electronic, mechanical, or other means, now known or hereafter invented, including photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, without permission in writing from the publishers.

Children Write for Peace

Kinder schreiben für
den Frieden

GIVAT HAVIVA

About the translations:

The authors of these poems – and it is perhaps significant that most of them are girls – are between 7 and 14 years old. They did not know much about literary theories, rhyming or what is generally known as rules of expression. They wrote away, sometimes influenced by what they had experienced through TV or radio, or even by listening to adults' conversations.

All this made translating a difficult task. Naturally, it was not always possible to use in another language both the original expressions and the poetic forms. In all these cases received the content first priority. Children, even when they write, are not miniature grown-ups. They are human beings with their own world, which one has to take seriously if one wants to grasp its significance. This is especially true for these little works which are the result of the clash between their own world, which also may be imperfect, and what we, the adults, have made of it. I have learned a good deal from these poems and I hope that we have succeeded to pass on some of this to the readers of these translations.

Rafael Rosenzweig

Wetzikon (Switzerland) and Givat Olga (Israel)

April 1999

Zu den Übersetzungen:

Die Verfasser und Verfasserinnen dieser Gedichte – bezeichnenderweise sind es mehr Mädchen als Jungen – sind zwischen 7 und 14 Jahre alt. Sie wissen noch nicht viel oder auch gar nichts von literarischen Theorien, von Versmassen und von sogenannten Gesetzmässigkeiten. Sie schreiben so, wie es ihnen in den Sinn kommt, gelegentlich beeinflusst von dem, was sie beim Lesen und Hören mitbekommen haben. Ihre Wortwahl, die sich naturgemäss mit dem Alter verändert, ist oft eine Mischung von eigenem, natürlich kindlichem Ausdruck und von Phrasen, die sie wohl meist im Fernsehen oder auch im Radio, sowie gelegentlich bei mitgehörten Gesprächen von Erwachsenen, aufgeschnappt haben.

Das alles stellte den Übersetzer vor eine schwierige Aufgabe. Es liegt auf der Hand, dass nicht in jedem Fall die oft eigenwilligen Formulierungen zusammen mit den äusseren Formen wiedergegeben werden konnten. Wie bei den VerfasserInnen selbst hatte der Inhalt hier erste Priorität. Danach kam die Form – freie oder auch gebundene Rhythmen, oft unregelmässige und etwas unbeholfene Reime – und zuletzt kam die Wortwahl, die wesentlich vom Alter der VerfasserInnen her bestimmt wurde. Dabei ist allerdings zu beachten, dass diese oft eine höchst überraschende sprachliche Reife erreicht haben.

Auf Hebräisch sich reimende Verse zu schreiben ist einfacher als auf Deutsch, da es standardisierte Endsilben gibt, wie etwa das ...im für männliche und das ...ot für weibliche Substantive im Plural. Dieser, aber nicht nur dieser, Unterschied zwischen den beiden Sprachen erzwang gelegentlich kleine sprachliche Änderungen. Ich habe versucht, diese innerhalb der bereits erwähnten Kriterien zu belassen. Kinder, auch wenn sie sich schriftstellerisch betätigen, sind keine Miniaturerwachsene. Sie sind Menschen mit einer eigenen Welt, die ernst genommen werden müssen, wenn man sie verstehen will. Das gilt ganz besonders von diesem kleinen Werk, dem Resultat des Zusammenstosses der eigenen, nicht immer heilen Welt und dem, was wir Erwachsene aus ihr gemacht haben. Ich habe viel aus diesen Gedichten gelernt und hoffe, dass es gelungen ist, einiges davon auch den Lesern der Übersetzung zu vermitteln.

Rafael Rosenzweig

Wetzikon (Schweiz) und Giv'at Olga (Israel),

im April 1999

Contents

Poems	Page Number
Shira Prat	10
Ma'moon Muneer Adawee	13
Bat-Chen Shachak	14
Mani Kana'an Sara'ini	16
Doron Karmi	18
Mabsam Muhammad Khalayleh	20
Nofar Yosef	22
Khaznah Rajab Manaa	24
Nadav Lisai	28
Bishr Mash'hoor Bishr	30
Linoi Dadon	32
Maram Radee Azzah	34
Moran Sagiv	36
Ummiyah Mahmood Aaref Mulhem	38
Renana Miskin	42
Munah Sa'eed Kademani	44
Racheli Levi	46
Shareen Noor Rageb	50
Galit Amitzur	52
Shada Hani Furooja	54
Sharon Blum	56
Maleka Rayek Nakhleh	58
Ben-Lee Margai	60
Amal Mukhlis Toma	62

Drawings

Iman Massalha - Kefar Kara	1
Neta Peretz - Mevo'ot Eron	
Hanin Raga - Um El Fahem	25
Alla Ahmad - Um El Fahem	26
Hanan Asale - Kefar Kara	39
Amne Jamal - Um El Fahem	40
Nivin Atamne - Kefar Kara, Hila - Hadera	64
Muhamad Adel - Kefar Kara	85
Alla Ahmad - Um El Fahem	86
Neta Peleg - Mevo'ot Eron	95
Liron Seidmann - Mevo'ot Eron	96
Nivin Atamne - Kefar Kara	113
Rima Reda - Um El Fahem	114
Rana Massarwa - Kefar Kara	123
Tal Afek - Mevo'ot Eron	124

Preface

"Children Write for Peace" is a project among many within the wide range of work at Givat Haviva, which I have been following during the last years. Givat Haviva has undoubtedly achieved a lot within the demanding goal to work on the peace process between Jewish-Israeli and Arab-Israeli children and grown-ups. Just as any other undertaking in life, the work at Givat Haviva needs support from outside; and just as all achievements of individuals rely on a friendly helpful background of other individuals, the present project "Children Write for Peace" has come true with the help of friends.

My best friend in my life and with respect to my work is my husband Michael – and it so happened that we celebrated his 50th birthday at the same time as Givat Haviva looked back to 50 years of both challenging and fruitful work. "Children Write for Peace" is dedicated to Michael, but "for Michael" means it has been made possible by the financial contribution of Michael's friends.

I therefore take the occasion to thank Michael and his friends for this and congratulate Givat Haviva to another outstanding performance of its 50 years of excellence in performance.

Let's hope that the peace we all yearn for will be achieved the sooner the better – until then Givat Haviva shall have to rely on its friends throughout the world, Michael is one of them and so am I.

Ellen Ringier
July 1999

Einleitung

"Kinder schreiben für den Frieden" ist eines der vielen Projekte, die zu dem weitgespannten Bogen der Arbeit, die in Givat Haviva geleistet wird, gehören, und die ich im Lauf der letzten Jahre verfolgt habe. Es kann kein Zweifel daran bestehen, dass Givat Haviva im Rahmen der anspruchsvollen Tätigkeit der Förderung des Friedensprozesses zwischen jüdischen und arabischen Kindern und Erwachsenen in Israel viel erreicht hat. Wie jede andere Tätigkeit braucht die Arbeit von Givat Haviva äussere Unterstützung. Und genau so, wie individuelle Erfolge auf dem freundschaftlichen Hintergrund anderer Individuen beruhen, ist dieses Projekt "Kinder schreiben für den Frieden" mit der echten Hilfe von Freunden zustande gekommen.

Der beste Freund meines Lebens und in Bezug auf meine Arbeit ist mein Ehemann Michael, und so geschah es, dass wir seinen fünfzigsten Geburtstag zur selben Zeit feierten als Givat Haviva auf fünfzig Jahre fruchtbare und herausfordernde Wirkung zurückblicken konnte. Der Band "Kinder schreiben für den Frieden" ist Michael gewidmet, aber "für Michael" bedeutet, dass er durch finanzielle Unterstützung seiner Freunde zustande gekommen ist.

Ich nutze deswegen diese Gelegenheit, um Michael und seinen Freunden dafür zu danken und Givat Haviva für ein weiteres aussergewöhnliches Werk zu gratulieren, das sich in die aussergewöhnlichen Erfolge der letzten fünfzig Jahre einreihet.

Lasst uns hoffen, dass der Friede, den wir alle ersehnen, so rasch wie möglich Wirklichkeit wird. Bis dahin wird Givat Haviva sich auf Hilfe der Freunde aus aller Welt stützen müssen. Einer davon ist Michael, und ebenso –

Ellen Ringier
Juli 1999

Children Write for Peace

Givat Haviva which has promoted over the last fifty years education for peace and democracy as well as for tolerance, co-existence and social solidarity, initiated in the beginning of 1999 a contest "Children Write for Peace". Hundreds of poems were sent in from all parts of the country – all of them typified by a deep longing for peace within a large segment of the population which usually does not express itself in public: the children in Israel, both Jews and Arabs. The winners were a Jewish girl, Shira Prat, and an Arab boy, Ma'moon Muneer Adawee. All the poems received were given to the State's President, Mr. Ezer Weizman, who received the winners in his residence.

This volume contains a limited choice from the hundreds of poems we received. They are accompanied by drawings whose central theme is peace. They were created by Jewish and Arab children who participated in a creative workshop which is run throughout the year in Givat Haviva's Art Center.

Lines and color, the rich similes from nature, the symbol of the dove with the olive twig in its beak, the prayers and the dreams – those are the tools used by the children to express their anticipation of the peace to come. They are well aware of the painful reality into which they were born, as they are of the naivete of their dreams. Nevertheless they are unwilling to forgo their right to dream, as 9 and a half year old Galit Amitzur has put it:

"Perhaps it's only a small foolish dream
of a girl not versed in worldly ways
But maybe, maybe, from dreams like these
we can build real peace, not make believe."

Within the framework of the contest we received a number of poems by the late Bat-Chen Shuhak, a fifteen year old girl who was killed during a terror attack in Tel Aviv. After this tragedy, her parents devoted themselves to meetings between Jews and Palestinians. They consider this activity to be part of their daughters legacy. Bat-Chen's poems did not enter the contest, but we are publishing one of them in this volume. It combines fears from what is about to happen with longings for a world of peace and hope.

I am happy to thank Dr. Ellen Ringier from Switzerland, a true friend and supporter of Givat Haviva. Thanks to her initiative and generous contribution we were able to publish this volume. As she has pointed out in her preface, this edition is dedicated to Michael, her husband and companion as a present on the occasion of his fiftieth birthday which occurs in the same year in which Givat Haviva's jubilee is being celebrated. Michael's congratulants have also contributed towards the costs of publishing this book.

Special gratitude is due to Ms. Ursula-Chava Rosenzweig, the tireless President of the Swiss Friends of Givat Haviva, who has spared no effort to make this project come true.

Dr. Rachel Aharoni
Director of Givat Haviva
July 1999

Kinder schreiben für den Frieden

Givat Haviva fördert seit fünfzig Jahren die Erziehung zu Frieden und Demokratie, zu Toleranz und zu gesellschaftlicher Solidarität. 1999 wurde ein Wettbewerb "Kinder schreiben für den Frieden" veranstaltet. Aus allen Teilen Israels kamen Hunderte von Gedichten. Alle standen im Zeichen der grossen Sehnsucht nach Frieden. Ein beträchtlicher Teil der Gesellschaft, der sonst nicht vernommen wird, meldete sich zu Wort: Jüdische wie arabische Kinder von Israel. Den ersten Platz erhielten die Gedichte eines jüdischen Mädchens – Shira Prat – und eines arabischen Jungen – Ma'moon Muneer Adawee. Alle im Rahmen dieses Wettbewerbs eingesandten Gedichte sind als Geschenk dem Staatspräsidenten Ezer Weizman übergeben worden, der die Gewinner in seinem Amtssitz empfing.

Dieser Band, der eine kleine Auswahl der Gedichte enthält, ist mit Friedensbildern illustriert, die von jüdischen und arabischen Kindern gemalt wurden, welche ganzjährig an einem kreativen Workshop im Kunstzentrum von Givat Haviva teilgenommen haben.

Mit Form und Farbe, mit reichen Vergleichen mit der Natur, mit dem Symbol der Taube, die einen Ölzweig im Schnabel trägt, in Gebeten und mit Träumen drücken die Kinder ihre Friedenserwartungen aus. Sie sind sich der schwierigen und schmerzhaften Wirklichkeit, in die sie geboren wurden, völlig bewusst. Ebenso wissen sie um die Naivität ihrer Träume. Und trotzdem sind sie nicht bereit, auf ihr Recht zu träumen zu verzichten. Galit Amitzur, 10, hat es so ausgedrückt:

"Vielleicht ist das nur ein kleiner dummer Traum
eines Mädchens, das die Welt nicht versteht –
aber vielleicht kann man aus solchen Träumen
einen echten Frieden bauen, und nicht nur ein Wunder."

Im Rahmen des Wettbewerbs bekamen wir auch eine Reihe von Gedichten die Bat-Chen Shachak s.A. geschrieben hat. Mit 15 Jahren ist sie bei einem Terrorakt in Tel Aviv umgekommen. Seitdem widmen sich ihre Eltern der Verständigung zwischen Juden und Palästinensern und wollen so das Vermächtnis ihrer Tochter erfüllen. Die Gedichte von Bat-Chen waren nicht Teil des Wettbewerbs, aber wir hielten es für richtig, eines davon in diesem Band zu veröffentlichen. Es ist erfüllt von grossen Befürchtungen vor der Zukunft und von mächtiger Sehnsucht nach einer Welt des Friedens und der Hoffnung.

Es ist mir ein herzliches Anliegen, Frau Dr. Ellen Ringier aus der Schweiz herzlich zu danken. Sie ist eine treue Freundin von Givat Haviva, und ohne ihre Initiative und grossmütige Spende hätte dieser Band nicht erscheinen können. Diese Auflage ist, wie in ihrer Einleitung ausgeführt, ihrem Gatten Michael gewidmet, ihrem treuen Weggenossen, als Geschenk zu seinem fünfzigsten Geburtstag, der im selben Jahr stattfindet, in dem auch wir fünfzig Jahre Givat Haviva feiern. Die Freunde und Freundinnen von Herrn Ringier haben mit ihren Beiträgen die Herausgabe dieses Bandes tatkräftig unterstützt. Ein besonderer Dank gebührt Frau Ursula-Chava Rosenzweig, der talentreichen Präsidentin der Schweizer Freunde von Givat Haviva, die unermüdlich an der Herausgabe des Buches gearbeitet hat.

Dr. Rachel Aharoni
Direktorin von Givat Haviva
Juli 1999

The Children of Two Sides

Sometimes I wonder, what if I was someone else
Not born in Israel, but in Palestine?
After all, it's the same place, so why two different names?
And if I was born on the other side of the Green Line*?
Is my world here so different, so far?
Perhaps, perhaps there is a girl there like me, naïve,
Who asks: What would it be like if I were different?
I'm sure she plays hopscotch and ball, just like me,
And hates it when her father goes to the reserves
"Just so we can be ready...in case..."
She, too, must be sick of things as they are...

In a few years, when I am a soldier,
What will I tell that girl then?
If only there would be real peace!
I bet she wants it as much as I do!
Sure, we have some agreements and signatures
But also attacks and bombs
And daily news of those wounded or killed
They also cry over their dead...

So, for my sake and her sake, and all of the children,
Let us make peace between the two sides!
Let us behave like human beings,
And make an end to tears and blood!!!

Shira Prat, Age 12, Kfar Hess

* The Green Line – the line of the border between the State of Israel and the West Bank and the Gaza Strip drawn on the maps before 1967

Die Kinder zwischen den Fronten

Manchmal kommt es mir in den Sinn:

Wie wäre es wenn ich anders bin?

Wenn ich statt in Israel geboren

in Palästina zur Welt gekommen wäre?

Es ist doch derselbe Ort – warum also die zwei Namen?

Und was wäre geschehen, wenn ich von jenseits der grünen Linie* stammte?

Ist denn meine Welt hier wirklich so verschieden und fern?

Vielleicht, vielleicht gibt es auch dort ein unschuldiges Mädchen wie ich,

die fragt: was wäre, wenn ich anders wäre, anders für mich?

Sicher hasst auch sie es, wenn ihr Vater Dienst tut

“Nur weil wir uns auf alles vorzubereiten haben, mit Mut.”

Sicher spielt auch sie mit Springseil und Bällen,

Und hat auch genug von all den Vorfällen.

Und wenn ich Armeedienst mache, in einigen Jahren,

was kann ich dem Mädchen dann noch sagen?

Ach, wenn bis dann Frieden wäre ganz wirklich –

sie will das sicher, genau wie ich

Zwar gibt es Verträge und Unterschriften,

aber immer noch wollen wir uns vernichten.

Tagtäglich gibt es Verwundete und Leichen

Ich bin sicher: Auch sie müssen ob ihrer Toten weinen.

Für mich und für sie und alle anderen:

Lasst uns endlich zum Frieden gelangen!

Macht endlich Schluss mit Tränen und Blut –

lasst uns Menschen sein, seid einfach gut!!!

Shira Prat, Alter 12, Kfar Hess

* Grüne Linie: Die Grenze zum Westjordanland und zum Gazastreifen, vor 1967, die in den israelischen Landkarten als eine grüne Linie eingezeichnet war.

Prayer

Like dawn emerging out of the night
Out of the heart of darkness
Like the sun sending out its rays
Melting bad dreams
Such, my beloved ones,
Is the light of peace.

Like children's smiles
Like the reviving breath that sends forth hope
Like a mother whose eyes
Send out love for future generations
Such, my beloved ones
Is the spring of peace.

From our tortured holy land
From our land seeped in pure prophethood
From our land, land of purity and faith
We pray
O Lord, give us the peace that you possess
Give hope and joy to the children of peace
O Lord of peace!

Ma'moon Muneer Adawee, Age 12, Tur'aan

Gebet

Wie der Morgen der aus der Nacht schlüpft
aus der Dunkelheit
Wie die Sonne ihre Strahlen ausschickt
und die schlechten Träume besänftigt
so, meine Freunde
ist das Licht des Friedens.

Wie das Lächeln der Kinder
das die Seelen erweckt
und die Hoffnungen schürt,
wie die Mutter aus deren Augen
die Liebe zu den Generationen strömt,
so, meine Freunde
ist die Friedensquelle.

Aus unserem gemarterten und heiligen Land,
aus unserem in Reinheit und Prophezeiung gehüllten Land
aus unserem in Liebe und Glaube gemeisselten Land
steigen unsere Bitte, unser Gebet hinauf:
Oh Du, Gott, gebe uns Frieden
Gebe den Kindern des Friedens Hoffnung und Freude
Oh Du – Gott des Friedens.

Ma'moon Muneer Adawee, Alter 12, Tiraan

A Summary of War and Peace

There is not much left to say,
We're in a sort of halfway spot.
There's no real peace in the Middle East,
Nor is there real war.
And for us, we're marching forward towards peace,
Ready to understand the others,
Prepared to make changes,
With one clear goal:
To be rid of the hatred
Buried deep inside us for so long,
And with the understanding
That it's easy to make enemies,
But that the wise thing is to find friends.

We come as people who know a lot about war,
But very little about peace.
From now on we'll begin to change that.
Behind the fine words are years and years
Of suffering, pain, anxiety and fear.
Now to all these words
A new word, Hope, is added,
A little strange, a little different, perhaps.
In fact it was with us all along,
(Even in war)
And because of it we never remained alone in the struggle.
Yet, if we talk about peace, we cannot conclude
Without the song that became the hymn of peace
Together with the hope in our hearts
That remained with us all our lives...

"Those whose light went out and who are buried in the earth."*

Bat Chen Shachak, Age 15, Tel Mond

* "Those" – a line from the hymn of the Israel peace movement which ends
"Don't say the day [of peace] will come, make it come".

Eine Zusammenfassung von Krieg und Frieden

Da bleibt nicht mehr viel zu sagen,
wir befinden uns irgendwo dazwischen.
Eigentlich herrscht nicht wirklich Friede im Mittleren Osten,
aber wir haben auch keinen richtigen Krieg.
So wollen wir weiter auf den Frieden zugehen,
und ihn erreichen,
indem wir bereit sind, die anderen zu verstehen
und zu versuchen,
die Dinge neu zu sehen.
Wir haben ein glasklares Ziel:
Es gibt des Hasses zu viel,
So fagt ihn doch fort, für alle Zeiten;
zu lange schon hat er beherrscht beide Seiten.
Es ist ja so einfach, sich zu verfeinden
und es braucht Weisheit, sich anzufreunden.

Wir kommen als Menschen,
die den Krieg ganz verstehen,
aber vom Frieden wissen wir nichts.
Von jetzt an verändern wir alles. Wirklich:
Hinter den grossen Worten verstecken sich
so viele Jahre, als uns das Leiden geschunden,
voll Angst und voll Bangen, voll Schmerz und voll Wunden.
Doch zu all diesen Worten gesellt sich ein neues.
Ganz anders und aussergewöhnlich ist es:
die Hoffnung begleitet uns auch in den Kriegen
und dank ihr sind wir im Kampf nie allein geblieben!
Wenn wir aber über den Frieden schreiben,
müssen wir das Lied, das zur Hymne wurde, erwähnen,
zusammen mit jener Hoffnung, dem Segen, der uns begleitet auf all unseren Wegen:
"Für jene, deren Licht erlosch und die begraben sind."*

Bai Chen Shachak, s.A., Alter 15, Tel Mond

* "Für jene" – eine Zeile aus der Hymne der israelischen Friedensbewegung.

*

Arabs and Jews together in joy and sadness
Arabs and Jews together play melodies for peace
Arabs and Jews warmly welcome the angel of peace
Arabs and Jews plant flowers in our gardens
Arabs and Jews together cry with loud voice
Arabs and Jews together cry out for peace
We want peace, we want to live, that's our human right.

Manal Kana'an Sara'ini, Age 12, Tur'san

★

Araber und Juden versammeln sich zu Freude- und Trauerzeit
Araber und Juden spielen zusammen Melodien für den Frieden
Araber und Juden öffnen ihre Herzen um den Engel des Friedens zu empfangen
Araber und Juden pflanzen die Blumen im Garten
Araber und Juden schreien miteinander mit einer laut klingenden Stimme
Araber und Juden, lasst uns miteinander um des Friedens willen rufen
Wir wollen den Frieden, wir wollen leben, dies ist unser Recht als Menschen

Manal Kana'an Sara'ni, Alter 12, Tur'an

Prayer

Let there be peace and no more war.
Mother also says: Enough of blood and tears.
I'm sitting here, and in my heart is hope
That there will be peace and no more war.

Doron Karmy, Age 12, Kibbutz Geshor

Gebet

Es soll doch Frieden geben und keine Kriege mehr.
Auch Mammi sagt, sie hat genug vom Blut und vom Tränenmeer.
So sitze ich da und hoffe mit all meiner Kraft,
dass der Krieg verschwinde und der Friede es schafft.

Doron Karmy, Alter 12, Kibbuz Gesher

Peace Cries Out For Help

I saw peace in my sleep
like a wounded bleeding bird
Military ships wait in the port
ready to do evil in a second
And all creatures and men
dream of peace all over the world
The world will fill with love
and we can happily rest at home
We'll raise the flags of peace
and open the gate of friendship and safety.
O Lord make peace eternal
as a slogan for all nations
I heard my country sadly ask
full of longing
When will fragrance spread
of both jasmine and pansies
When will old dreams unveil
and the age of truth dawn
So we forget the cursed past
and beget a brilliant future

Mabsam Muhamad Khalayleh, Age 12, Sakhsen

Hilferuf des Friedens

Was soll ich sagen, nachdem ich den Frieden
in meinem Schlaf
Sah als verwundeten Vogel
welcher blutet und leidet
Die Schiffe des Krieges warten in den Häfen
bereit um das Böse in Sekunden zu pflanzen
Der Traum jedes Menschen und Wesens ist
dass der Friede überall in allen Ländern herrscht
Und die ganze Welt mit Liebe und Zärtlichkeit überschwemmt
damit wir zu Hause in Ruhe und Sicherheit leben
Und die Fahnen des Friedens hochheben
und das Tor der Freundschaft und der Sicherheit öffnen
Bei Gott, verbreite den Frieden jedorzeit
als Wahrspruch für die ganze Welt
Mit einer traurigen Stimme voller Sehnsucht
habe ich mein Land gehört sich fragen
Wann werden die duftenden Pflanzen
und die Jasminblüten Platz finden in unseren Gärten
Wann werden sich die Träume der Jahre enthüllen
wann beginnt die Zeit der Gerechtigkeit und des Vertrauens
Damit wir die verdammte Vergangenheit vergessen
und nur noch daran denken, die Zukunft zu verbessern

Malssam Muhamad Khalayleh, Alter 12, Sakhneen

*

People that leave us, and never come back,
Their blood is spread in all directions,
Like the pain and sorrow of the families
Whose son or daughter was killed in the war...
So, come peace, don't be late.
The pain really doesn't stop.
It scares me.
We want peace to come,
Instead of threats of war,
Please, Peace, come to us,
So that I will not hear the explosions around us,
And all these bad things of our life.
So, please, come!

Nofar Yosaf, Age 10, Haifa

*

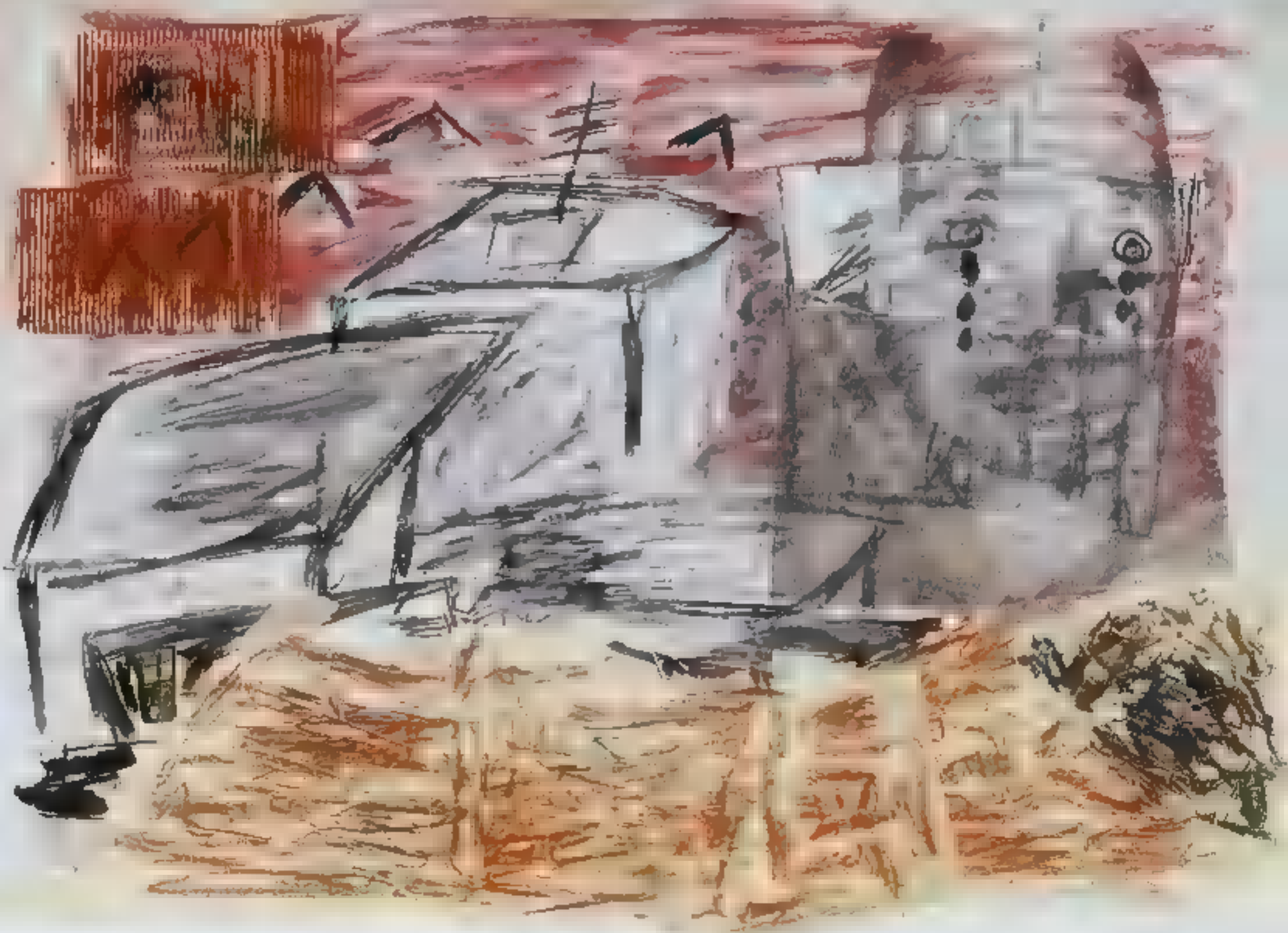
Der Mensch der Du weggingst und nicht mehr heimgekommen bist,
das Blut, das in alle Richtungen geflossen ist.
der Schmerz und die Trauer aller Familien bei denen ein Kind
oder auch viele in den Kriegen gefallen sind...
So komm doch schon, Friede, komm nicht zu spät,
denn von alleine der Schmerz ja doch nicht weggeht.
Das macht mir Angst.
Wir wollen, dass der Frieden endlich kommt,
und nicht noch ein Krieg.
Also komm schon, Frieden,
damit ich nicht mehr Explosionen muss hören
und anderes Böse im Leben.
Komm doch, bitte!

Nofar Josef, Alter 10, Haifa

Peace

O peace, I'll give my life for you
my soul and my future
Yours are my love and devotion
my life and my heart
Yours are my blood and my secrets
my mind and my being
You are the sea water
which waters flowers
You are the desert palm tree
that feeds us fruit
You are the light of our eyes
a smile on our lips
You are a heart rejoicing
with what our eyes see
You plant calm in our hearts
and keep my country safe
You are here to prevent despair
and stop murderers killing
You are the beginning of safety
and the road to love
You are life and security
You are brotherhood and love

Khaznah Rajab Manaa, Age 12, Majd al-Kuroom

Frieden

Oh Frieden, ich opfere mein Leben für Dich

Ich opfere meine Seele und mein Schicksal

Dir gehören meine Liebe und meine Treue

Dir gehören mein Leben und mein Herz

Dir gehören mein Blut und meine Geheimnisse

Dir gehören mein Verstand und mein Dasein

Du bist das Wasser der Meere

Mit Dir begiessen wir die Blumen

Du bist die Palmen der Wüste

Von Dir essen wir die Früchte

Du bist das Licht der Augen

Du bist das Lächeln der Lippen

Du bist ein heftig klopfendes Herz

Was Deine Augen sehen

Du pflanzest die Ruhe

Und hüttest die Sicherheit in meinem Land

Du bist da, um die Verzweiflung zu stoppen

Und um das mörderische Töten zu verhindern

Du bist der Anfang des Weges zur Geborgenheit

Und der Anfang der Reise der Liebe

Du bist das Leben und die Sicherheit

Du bist die Brüderschaft und die Liebe

Khaznah Rajab Manaa, Alter 12, Majd al-Kuroom

Let It Be

That we have the courage to do everything,
Everything in the world,
That we have the strength to do everything,
Please, God,
Give us the strength to talk together,
And not the strength to make war.

Nadav Lisat, Age 10, Moshav Shorush

Auf dass...

Auf dass wir den Mut aufbringen, alles zu tun,
alles in der Welt.

Auf dass wir die Kraft aufbringen alles zu tun,
bitte, Gott,
miteinander zu reden,
aber nicht die Kraft, Kriege zu führen.

Nedav Lisai, Alter 10, Moshav Shorosh

Peace

O creatures

O animals

O birds

O man

Enough of killing

enough of bloodshed

Enough of wars

enough of destruction

Enough of killing

enough of death

What's wrong with you?

Have you forgotten peace?

Have you forgotten??!

Have you forgotten what it means?

Peace is

Love and Harmony

It's living safely

and it's a move forward

If peace were all-embracing

there'd be no need for borders

No need for weapons

no need for soldiers

Bisht Mash'hoor Bisht, Age 13, Majd al-Karoom

Frieden

Oh Wesen

Oh Tiere

Oh Vögel

Oh Mensch

Hört auf zu töten

Hört auf Blut zu vergiessen

Hört auf mit dem Krieg

Hört auf mit der Zerstörung

Hört auf zu morden

Hört auf mit dem Tod

Was ist los mit Euch

Habt ihr den Frieden und seine Bedeutung vergessen?

Habt ihr vergessen??!

Habt ihr vergessen was er bedeutet?

Der Frieden ist

die Liebe und die Harmonie

Der Frieden ist

das Leben in Sicherheit und die Bewegung nach vorne

Wenn Frieden herrscht

gibt es kein Bedürfnis nach Grenzen

Kein Bedürfnis nach Waffen

und kein Bedürfnis nach Soldaten

Bishr Mash'hoor Bishr, Alter 13, Majd al-Kurooni

Peace

I have a good and loving family.
I have a beautiful and wonderful country.
But why, my God, are there attacks?
Please God, give us peace,
So that Jews and Arabs can live together,
And may never more know pain,
Only joy, happiness and smiles.

Linoy Dardun, Age 7, Jerusalem

Frieden

Meine Familie ist gut und sie liebt mich.

Ich habe ein Land, das ist herrlich.

Aber warum, Du mein Gott, gibt es Attentate?

Ach Du, Gott, kannst Du uns Frieden geben,

so dass Juden und Araber zusammen leben

und wir niemals mehr Schmerzen haben,

nur Freude und Glück miteinander erfahren.

Linoy Dadon, Alter 7, Jerusalem

Peace

Peace should be hand-made
Peace comes from the heart
Peace unto you my father
Peace unto you my mother
Peace unto you my brothers, and unto you my friends
Peace unto you my village
And unto you my homeland.
We'll build your houses my village
With love and kindness and labor
A single house are you
And a great heart unites us
Your borders are roses and Jasmine
And Birds are singing music
The olive trees we plant
We decorate our courtyards with them
And our white bandoleer is a flag
Always flying high for peace.
The doves know us
And visit us safely
They coo, singing and blessing
All hands shaking each other
All hands shaking each other.

Maram Radee Aazzañ, Ago 12, Beit Jann

Frieden

Frieden soll mit den Händen geschaffen werden
Frieden stammt aus dem Herzen
Friede sei mit Dir Vater
Friede sei mit Dir Mutter
Friede sei mit Euch Brüder, Friede sei mit Euch Freunde
Friede sei mit meinem Dorf
Friede sei mit meinem Heimatland
Mit der Liebe, mit der Güte, mit der Arbeit
werden wir die Häuser meines Dorfes bauen
Aus einem Haus bestehst Du
Ein grosses Herz vereinigt uns
Deine Grenzen sind Rosen und Jasmin
Die Vögel singen Gedichte
Die Olivenbäume die wir pflanzen
Mit denen schmücken wir unsere Höfe
Unsere weisse Schärpe ist wie die Fahne
Flattert immer für den Frieden
Die Tauben kennen uns
und finden den Weg unversehrt zu uns
Sie gurren und singen und gratulieren
Jede Hand drückt die andere
Jede Hand drückt die andere

Marem Radeo Aazzah, Alter 12, Beit Jann

If It Might Be Changed

If I could change things,
I would bring peace so that all the wars would end.
For what I like best
Is peace, I would request.
Then, together with us all will see,
How war will go, and peace will be.

Moran Sagiv, Age 11, Rehovot

Wenn man etwas ändern könnte

Könnte ich etwas Neues tun,
würde ich Frieden bringen, damit die Kriege ruhn,
denn mehr als alles was mir gefällt,
möcht ich Frieden haben auf dieser Welt,
und zusammen mit uns können dann alle sehn,
wie die Kriege verschwinden und in Frieden wir gehn.

Moran Sagiv, Alter 11, Rechavot.

A Poem for Peace

Salam – peace in Arabic –
a God-blessed word
Sent down from Heaven
to give Arabs life

S stands for **Safety**
for both hungry and fed

L stands for **Love**
and equality for all

A stands for **Amiability**
and security for all

M stands for **Memory**
to propagate our pledge.

This tiny word
makes wolf and lamb friends
Erasing all borders
between countries and states

It lets the scared mother
sleep with happy heart
O God, come on, brothers all
let's forgive and shake hands

And tie the threads of love
to live together in peace!

Umniyah Mahmood Aaref Mulhem, Age 10, Arara

Friedensgedicht

Salam, Frieden in Arabisch

ein von Gott gesegnetes Wort

Vom Himmel gesandt

den Arabern das Leben zu geben

S steht für Sicherheit

für Hungrige und Satte

L steht für Liebe

und Gleichheit für alle

A steht für Artigkeit

und Geborgenheit für alle

M steht für Mahnung

zur Verbreitung unseres Versprechens

So ein kleines Wort

vereint einen Wolf mit den Schafen

und lässt Sicherheit

zwischen den Ländern herrschen

So ein kleines Wort lässt die ängstliche Mutter

endlich sorgenlos schlafen

Kommt, Brüder alle,

lasst uns verzeihen und die Hände schütteln

Lassen wir uns mit dem Faden der Liebe verbinden

damit wir alle endlich in Frieden leben.

Ummiyah Mahmood Aaref Mulham, Alter 10, Arara

Peace

Peace is a white tablecloth,
White, save for the dove in the center.
Though it appears to be whole,
They do not yet know the truth.

For in the cloth there's a hole
Pierced through the heart of the bird.
The hole can still be repaired,
But the dove to its nest will never return

The hole, though at first not so large,
It grows and grows and grows,
And will not stop growing
Unless, perhaps, if we hope...

And grasp hands with all the world,
And then the right needle will be found,
The needle of Peace,
And there will be peace in the world every day...

Peace is a white tablecloth,
Save for the dove in its center...

Renana Miskin. Age 11, Jerusalem

Der Frieden

Ein weisses Tischtuch ist der Friede,
nur eine Taube gibt's in der Mitte.
Obwohl sie ganz gesund aussieht
weiss man nicht was in Wahrheit geschieht.

Aber mitten im Herzen des Vogels ein Loch.
Das Tuch ist zerstört, jedoch
man könnte's noch flicken, ein kleines Stück –
aber die Taube kehrt nie mehr zurück.

Das Loch, das zunächst mal gar nicht so gross war,
reisst immer weiter auf. Sogar
wird es unmöglich, ihm "Halt!" zu sagen
aber vielleicht, wenn wir zu hoffen wagen...

Wenn wir uns die Hände geben
mit aller Welt, und danach streben
die Nadel des Friedens zu finden
und den Frieden tagtäglich an uns zu binden.

Ein weisses Tischtuch ist der Friede,
nur eine Taube gibt's in der Mitte.

Renana Miskin, Alter 11, Jerusalem

Peace

I'm calling you out of a deep well
I'm waiting for you in a troubled time
I'm waiting for you to drive war away
And to revive love in the heart of nations
I'm waiting for you at sunrise and sunset
To erase all suffering that has destroyed our hearts
I'm waiting for you under the flocks of the doves
I always see you in my dreams
O peace
You are the symbol of purity and eternity
You make pain and suffering disappear
For life without you is like a leafless tree
I'm waiting for you at the foot of the mountains
That carry the messages of peace
Informing of your coming lovingly and longingly
I'm waiting for you in the midst of shed blood
And among helpless hands
I'm waiting for you to come
For you, peace.

Munah Sa'eed Kadamani, Age 13, Yarka

Der Frieden

Ich rufe Dich in Deiner tiefen Höhle

Ich warte auf Dich in unruhigen Zeiten

Ich warte auf Dich, damit Du kommst und den Krieg vertreibst

Damit Du die Liebe in den Herzen der Völker belebst

Ich warte auf Dich bei Sonnenaufgang und Sonnenuntergang

Damit Du alles Leiden linderst das unsere Herzen gebrochen hat

Ich warte auf Dich unter dem Taubenschwarm

Ich sehe Dich in allen meinen Träumen.

Oh Frieden

Du bist das Symbol der Reinheit und der Ewigkeit

Du bist ein Schmerzmittel für Schmerzen und Leiden

Das Leben ohne Dich ist wie ein blattloser Baum

Ich warte auf Dich am Fusse der Berge

Du trägst die Botschaft des Friedens

Deine Ankunft verkündet Zuneigung und Sehnsucht

Ich warte auf Dich umgeben von vergossenem Blut

und hilflosen Händen

Ich warte auf Deine Ankunft –

Oh Frieden

Muneh Sa'eed Kadamani, Alter 13, Yarka

Peace

I would like to believe,
That it can be done.
I would like to believe we'll never give up hope
If only in this world
Of pain and blood,
Out of the embers and flames,
Out of the ashes and death,
There would suddenly sprout a bud of happiness,
Freedom and joy.
A bud of faith and love,
A bud of PEACE.

I would like those people
Passing in the streets
to look not only at the outside,
But what is hidden under the masks of men.
I would like a world of equality,
People who don't look at others' religion, race or color,
but respect those who are different,
Look each other in the eye, without fear or resentment,
WITH ONLY PEACE AND LOVE.

I wish I could fly high
And float among the clouds,
Sail over mountains, fields and waterfalls,
Seas and continents and lands,
Up towards the rising sun.
And there, perhaps to find my word
I miss so much,
That word I lost some time ago,
A word so little, but so grand –
It's hope, hope for a world of peace and love
Of unity, liberty and understanding,
That wondrous hope that wipes out pain and grievance,
With its help, out of the ashes of the dead,
Out of endless suffering,
A new and wondrous legendary flower shall sprout.
It should scatter the clouds,
And allow the sun to shine in the sky –
That is what this heavenly flower will do,
This heavenly flower called PEACE.

Racheli Levi, Age 12, Rishon Letzion

Frieden

Ich möchte gern glauben,
dass wir ihn einmal fassen;
ich möchte gern glauben,
dass wir die Hoffnung nie loslassen.
Ich möchte gern, dass aus dieser Welt,
die so voll Blut und Schmerzen ist,
aus Asche und Tod
plötzlich eine Knospe des Glückes spriesst,
eine Knospe der Freiheit, des Glücks,
des Glaubens, der Liebe
eine Knospe des FRIEDENS.

Ich möchte gern, dass all die Menschen,
die auf der Strasse vorbei gehen,
nicht nur das Äussere der Menschen sehen,
sondern auch, was sich hinter den Masken verbirgt.
Ich möchte gern eine Welt der Gleichberechtigung,
Menschen die nicht auf Religion, Rasse oder die Farbe der Anderen sehen,
sondern solche die auch jene achten die anders sind,
die ihnen in die Augen sehen, ohne Furcht oder Vorwürfe –
NUR FRIEDEN UND LIEBE.

Ich möchte gern hoch fliegen,
mich zwischen den Wolken wiegen,
über die Berge und die Wasserfälle ziehen,
Meere und Kontinente, Felder und Länder,
der aufgehenden Sonne entgegen,
um dort vielleicht dieses mein Wort zu finden,
welches mir so fehlt,
und das mir vor einiger Zeit abhanden kam,
dieses kleine Wort, das so wichtig ist,
diese Hoffnung auf eine friedliche Welt voller Liebe,
voller Gemeinsamkeit, Freiheit und Verständnis.
Diese herrliche Hoffnung mit der wir den Schmerz und die Vorwürfe
wegbringen,
mit deren Hilfe aus der Asche der Toten,
und aus dem endlosen Leiden
eine frische, wundervolle und sagenhafte Blume spriesst,
die die Wolken vertreibt
und die Sonne am Himmel scheinen lässt –
das wird diese himmlische Blume vollbringen,
die FRIEDEN heisst.

Racheli Levi, Alter 12, Rishon Letzion

A Hymn For Peace

Peace O peace peace is good for mankind
Peace between nations peace between countries
Peace between brothers peace between friends.
 Peace between teacher and student, peace, peace.
Peace for the dead since they are pure and not mindless
 Peace for a mother who has raised her child lovingly
Peace is belief and belief is good for mankind
 Peace for a child who has fought for his people's sake
 And for a bird singing for the sake of peace
 Peace all over the country, peace filling all houses.
 Faithfulness and tenderness stem from peace
 The souls of the dead say: "Peace, peace".
Peace is the birthright of believers and knowledgeable people
 A green branch has taught mankind what peace is.

Shams Nour Rageb. Age 10. Arab al-Shihli

Hymne des Friedens

Frieden, Frieden, Frieden ist gut für den Menschen
Frieden zwischen den Nationen, Frieden zwischen den Ländern
Frieden zwischen den Brüdern, Frieden zwischen den Freunden
Frieden zwischen dem Lehrer und dem Schüler, Frieden, Frieden
Friede sei mit den Toten, sie starben rein und nicht sinnlos
Friede sei mit der Mutter, die ihr Kind mit Liebe und Zärtlichkeit behandelt
Der Friede ist der Glaube und der Glaube ist gut für den Menschen
Friede sei mit einem Knaben, der für die Gerechtigkeit einer Nation kämpft
Friede sei mit einem Vogel, der für den Frieden singt
Frieden soll in Ländern und in Häusern herrschen
Die Treue und die Zärtlichkeit stammen vom Frieden
Die Seelen der Toten rufen Frieden, Frieden
Der Friede ist das Recht für die Gläubigen und die einsichtigen Menschen
Ein grüner Zweig lehrte den Menschen den Frieden

Shareen Noor Rageb, Alter 10, Arab al-Shibli

Peace

Yesterday I dreamed a dream
That I was the queen of a great, broad land.
But in the morning, when I woke,
I was just a little girl
Without a kingdom and a crown.
Then I thought: Is peace just a dream
Which can never be real, for which we only hope,
In which we must believe?
Is it not possible
To wake up one morning to a better world,
A world without war and hatred,
Without enemies lying in wait around the corner?
I really believe it can be so,
That there's room for both Jews and Arabs,
That both peoples move peacefully together,
Like a king and queen in their palace.
Perhaps it's only a small, foolish dream
Of a girl not versed in worldly ways,
But maybe from dreams like these
We can build, not make believe, real peace.

Galit Amitzur, Age 10, Petach Tikva

Frieden

Gestern habe ich geträumt:
Ich bin eine Königin über ein grosses weites Land.
Aber als ich dann morgens aufstand,
war ich nur noch ein kleines Mädchen,
ohne Krone und ohne Reich.
Da fragte ich mich: ist der Friede auch nur so ein Traum,
der sich nicht verwirklichen lässt,
und es bleibt's nichts, als zu hoffen und sehr zu glauben?
Kann es denn nicht sein,
dass wir morgens in einer schöneren Welt aufwachen,
in einer Welt ohne Krieg und Hass,
ohne Feinde die uns auflauern?
Und ich stelle mir vor, es wäre möglich,
und es gibt Raum für Juden und Araber,
und beide Völker gehen friedlich zusammen,
wie König und Königin, in ihrem Palast.
Vielleicht ist das nur ein kleiner dummer Traum
eines Mädchens, das die Welt nicht versteht –
aber vielleicht kann man aus solchen Träumen
einen echten Frieden bauen, und nicht nur ein Wunder.

Galit Amitzur, Alter 10, Petach Tikva.

Peace

Rivalry is dead and gone
the days of peace are here
No room is left for war
and pigeon eggs have replaced it
We plant in our hearts marks
of love and harmonious life
And reap a basket
full of happiness and respect
For the flint of war is cut
and nations have ended conflict
And an olive branch spreads out
to carry the weight of time
And in our country spring up
signs of war and peace
Let war disappear
and be replaced by eternal peace.

Shada Hani Farooja, Age 12, Kalanswali

Der Friede

Der Streit ist weggegangen

Und die Tage des Friedens sind gekommen

Für den Krieg gibt es keinen Platz mehr

An seinem Platz liegen die Eier der Tauben

Wir pflanzen in unseren Herzen Beweise

Für ein Leben voller Liebe und Harmonie

Mit unseren Händen füllen wir einen Korb

Mit Glück und Respekt

Der Zünder des Krieges ist abgeschnitten

Und die Nationen haben den Streit vertrieben

Die Olivenzweige schlagen aus

das Gewicht der Zeit zu tragen

In unserem Land spriessen

Zeichen von Krieg und Frieden

Lass den Krieg verschwinden

Und mit ewigem Frieden ersetzen

Der uns nach vorne bringt

Shade Hani Farooja, After 12, Kalanswah

A Hymn To Peace

We have the strength to prove to the world
We have found the power to show them all,
That for us, the children of tomorrow's age
Jews and Arabs – It's still not too late!
We'll show the world, we'll be a model to them all,
We'll pour our hearts out in poems and letters,
We'll show equality and togetherness, Let's start!

For if you will it, it is not a dream!

Sharon Blum, Age 15, Sichron Ya'akov

Ein Lied für den Frieden

Wir haben die Kraft, es allen zu zeigen
Wir haben die Macht, es allen zu zeigen
Wir sind die Kinder der morgigen Zeit
Juden und Araber – macht euch bereit!
Wir zeigen's der Welt, wollen euch Vorbilder bleiben,
wenn wir alle Briefe und Lieder schreiben,
Machen alles zusammen, weil wir alle uns gleichen!

Denn wenn ihr wollt, ist es kein Märchen!

Sharon Blum, Alter 15, Sichron Ya'acov

Peace

I saw a dove with ■ turtle-dove
flying in the sky
An olive branch in her beak
as a mark of peace
Saying: "Peace is light,
conflict is a deadly enemy".

Young and old embraced
waving the flags of peace
Peace is lovely and warrants
that our dreams come true
Hand in hand make peace
rather than war and conflict

A child screaming and weeping
crying out: "I'm an orphan
My family is dead and gone
but I'm safe and sound".
No no no to war
yes yes yes to peace!

Maieka Rayek Nakleh, Age 10, Shefatam

Der Frieden

Ich habe eine Taube gesehen

Die mit einem Täuberich fliegt

In ihrem Schnabel ein Olivenzweig

Als Symbol des Friedens

Sie sagt: der Friede ist Licht

Und der Streit ist ein schlimmer Feind

Die Erwachsenen und die Kinder geben sich die Hand

Sie heben die Fahnen hoch

Der Friede ist schön, wenn er lange dauert

Um die Träume zu verwirklichen

Reicht Euch die Hände zum Frieden

Es ist nicht nötig mit dem Krieg den Streit zu verlängern

Ein Kind schreit und weint

Und es ruft: Ich bin Waise

Meine Eltern sind gestorben und verloren gegangen

Mir ist nichts passiert, ich bin gesund

Nein, nein, nein, für den Krieg

Ja, ja, ja, für den Frieden

Matukah Rayek Nakleh, Alter 10, Shefaram

A Dream For Peace

If only we could have peace at last.
I'm tired of hoping and dreaming.
I'm so frightened of war
And want to have quiet in the world.

I don't want to draw a dove with a green leaf in its beak,
Which should be free as it flies afar
To bring grains of food for its young
And not have to comfort mothers and soldiers.

When doves are flying without olive twigs
Peace will come to the nation and home,
And then we can write poems
About other themes.

Ben-Lee Margai, Age 13, Givatayim

Friedenstraum

Ich bitte: Endlich komm doch, Frieden
Ich hab genug vom Hoffen, Träumen, Reden
und vor dem Kriege fürcht ich mich.
Es soll doch endlich Ruhe geben hier auf Erden.

Ich will ja keine Taube malen, die ein Blatt im Schnabel hält;
sie braucht ihn doch, wenn sie weit weg fliegt auf das Feld,
um Körner für die Kleinen heimzutragen
und muss nicht mehr den Müttern und Soldaten Trost zu sagen.

Wenn dann die Taube ihre Flügel schwingt
und keinen Ölbaumzweig mehr mit nach Hause bringt,
dann kann sie endlich Frieden mit sich bringen,
und ich kann dann von andren Dingen singen.

Ben-Lee Margai, Alter 13, Givatayim

Birds of Peace

Sing O birds
 for peace has come
And shine O grapes
 for hatred is gone
Let's be happy
 for joy is here
And our beloved East
 has tired of war
Our noble man
 has made a great effort
And everyone has realized
 that love elevates
We call for brotherhood
 and evade hatred
O plants bear fruit
 and olives are lovely
The Lord provides water
 but the water of peace is more pure
As we forsake conflict
 we maintain eternal friendship

Amal Mukhlis Toma, Age 11, Kufar Yasif

Vögel des Friedens

Singt oh Vögel
denn der Frieden ist schon erschienen
Leuchtet oh Weintrauben
denn der Hass ist verschwunden
Lasst uns uns freuen
denn das Glück ist gekommen
Der geliebte Osten
hat genug von Kriegen
Unser edel Mensch
bemühte sich sehr
Alle haben begriffen
dass die Liebe sich erhebt
Wir rufen auf zur Brüderschaft
und wenden uns ab vom Hass
Oh, Bäume gebet Früchte
und die Oliven sind herrlich
Gott gibt Wasser
aber das Wasser des Friedens ist reiner
Indem wir den Streit aufgeben
wahren wir die ewige Freundschaft

Amal Mukhlis Toma, Alter 11. Kufar Yassif

ציפורי השלום

ציפורים, בקולכן סלסלו,	כי הגיע לעולם השלום.
אשכולות, את ענביכם צחצחו,	כי חלפה השנאה, ממש חלום.
הבה נשמח ונעלות,	כי האושר מתוק מדבש,
והמזרח שלנו היקר	במלחמה קץ ומאס
בן האנוש הנכבד	מאמצים רבים השקיע,
וכולם – הבינו היטב	כי רק באהבה ליעד נגיע.
אל האחווה נקרא	ואת סלידתנו מן השנאה נביע.
כרמים, פירותיכם בשפע תנו,	זיתיכם נוצצים והדורים,
מן הבורא מים מקבלים,	ומי השלום אין כמותם טהורים.
ואם את המחלוקת נזנח,	תהיה הידידות מנת חלקנו לעולמים.

אמאל מחלס תומא, בת 11, כפר יאסיף

عَصَافِيرُ السَّلَامِ

يا عَصَافِيرُ عَرْدِي
وَيَا غَنَاقِيدُ ثَلَاثِي
هَيَّا بِنَا نَمْرُخَ
وَشَرَقْنَا الْغَزِيرَ
وَأَسْنَانَنَا الْكَرِيمَ
وَالْكُلَّ قَدْ أَذْرَكْ
إِلَى الْإِخَاءِ نَدْعُو
فِيَا كُرُومُ أَزْهَرِي
مِنَ الرَّخْمِ مَاءَ
وَنَهَجَرْنَا الْجَلَّافَ

فَالسَّلَامُ قَدْ هَلَّ
قَالْبُغْضُ قَدْ وَلَّى
فَالسَّغْدُ قَدْ حَلَّ
الْحَرْبُ قَدْ مَلَّ
بَسْغِيمِ أَهْلِي
بِحُبْنَا نَزَقِي
وَعَنِ الْأَحْقَادِ نَشَايَ
رَيْتُونُكَ أَزْهَى
وَمَاءَ السَّلَامِ أَتَقَى
الْوَدَّ لَنَا أَبْقَى

أمال مخلص توماء العمر ١١ سنة، كفر ياسيف

أَحْلُمُ بِالسَّلَامِ

أَطْلُبُ أَنْ يَأْتِيَ خَالَا السَّلَامِ
تَجِبْتُ مِنَ الْأَقَالِ وَمِنَ الْأَحْلَامِ،
مَا أَشَدُّ خَوْفِي مِنَ الْحَرْوبِ الْآنَ
إِنِّي أَطْلُبُ الْهَدْوَى وَالْإِطْمِئْنَانِ.

لَا أُرِيدُ رَسْمَ الْحَمَامَةِ مَعَ الْغُصْنِ الْأَخْضَرِ رَمَزَ السَّلَامِ،
أَرْجُو أَنْ يَكُونَ مِنْقَارُهَا خَالِيًا لَمَّا تَطِيرُ فِي الْعَالَمِ،
وَأَنْ تَحْمِلَ بِهِ لِرِغَالِهَا الطَّعَامَ وَالْغَدَاءَ،
وَلَا حَاجَةَ أَنْ تُقَدِّمَ لِلْأَمْهَاتِ الْغَزَاءَ.

وَعِنْدَمَا تَبْسُطُ الْحَمَامَةُ جَنَاحَيْهَا وَغُصْنُ الزَّيْتُونِ لَيْسَ بِفِيهَا،
نَعْرِفُ أَنَّهُ حَانَ وَقْتُ السَّلَامِ عَلَى الْأَرْضِ وَكُلِّ مَا فِيهَا.
وَعِنْدَيْكَ نَسْتَطِيعُ كِتَابَةَ الْأَنَاشِيدِ
عَنْ أَيِّ مَوْضُوعٍ أَخَّرُ نُرِيدُ.

بن لي مرجاي، العمر ١٣ سنة، غيفعاتاييم

החלום לשלום

אני מבקש שיבוא כבר השלום
אני עייף לקוות ורק לחלום
אני מפחד מאוד ממלחמה
ורוצה שקט על פני האדמה.

לא רוצה לצייר יונה עם עלה ירוק,
אני רוצה שהמקור יהיה פנוי כשתעוף רחוק
ותדאג להביא גרגירי אוכל לגוזלים
ולא תצטרך לעודד אמהות וחיילים.

כשהיונה תפרוש כנף בלי עלה זית
זה יהיה סימן שבא שלום לעם ולבית
ואז נוכל לכתוב שירים
על נושאים אחרים.

בן-לי מרגאי, בן נז, נבעתיים

השלום

ראיתי יונה,

ובפיה עלה של זית

ואומרת: השלום אור

ילחצו ידיהם גדולים וקטנים,

שלום נאה ישרור לעד

במו ידיהם יצרו את השלום,

ילד מקונן ובוכה

הורי מתו ואבדו

לא למלחמה, לא ולא

עם התור עפה במרום,

אות וסמל לשלום.

והמחלוקת צר ואויב.

ויניפו דגלים ואותות,

ויוגשמו כל התלומות.

ואין עוד מלחמות ומחלוקות.

קורא: אני יתום.

אך אני יצאתי בשלום.

כן, ועוד פעם כן לשלום.

מלכה ראיק נחלה, בת 10, שפרעס

السَّلامُ

رَأَيْتُ حَمَامَةً
فِي فَمِهَا غَضَبٌ زَيْتُون
تَقُولُ: السَّلامُ نُورٌ

تُضَافُ الْكِبَارُ مَعَ الصُّغَارِ
السَّلامُ جَمِيلٌ يَدُومُ
يَدُ بَيْتٍ اِصْنَعُوا السَّلامَ

طِفْلٌ يَضْرُخُ يَبْكِي
أَهْلِي مَاثُوا ضَاعُوا
لَا لَا لَا لِلْحَرْبِ

تَطِيرُ مَعَ النِّقَمَةِ
تَجْمَلُ غَلَامَةُ السَّلامَةِ
وَالْجَنَاحُ غَدَوَ لَدُونِ

وَرَفَعُوا الْأَعْلَامَ
لِتَحْقِيقِ الْأَحْلَامِ
وَلَا يَخْزِبُ يَطُولُ الْجَنَاحُ

يُنَادِي: أَنَا يَتِيمٌ
لَكِنْ أَنَا سَلِيمٌ
نَعَمْ نَعَمْ نَعَمْ لِلْسَّلامِ

ملكة رايق نخلة، العمر ١٠ سنوات، شفاعمرو

تَشِيدُ السَّلَامِ

لَدَيْنَا الْقُوَّةُ لِتَثْبِيتِ الْعَالَمِ فِي الْأَرْجَاءِ،
لَدَيْنَا الطَّاقَةُ لِيَمْرِيَ الْجَمِيعُ فِي كُلِّ الْأَنْحَاءِ،
أَتْنَا الْأَوْلَادَ، مِنَ الْيَهُودِ وَالْعَرَبِ، جِيلَ الْغَدِ
لَا نَقُوتُ الْفُرْصَةَ وَلَا نَعْرِفُ لِنَظَرِكَ الْحَدَّ !
سَتَثْبِيتُ الْعَالَمِ وَتَشَكُّلُ مِثَالًا لِلْمَخْلُوقَاتِ
نَعْرِبُ عَنْ أَنْفُسِنَا بِالْقَضَائِدِ وَالرُّسُومَاتِ.
نَتَّعَاوُنُ وَنَحَقِّقُ الْمَسَاوَاةَ وَالْعَدَالَةَ
لِأَنَّ مِنْ طَلِبِ غَايَةِ ضَارٍ بِدَانِيَةِ.

شارون بلوم، العمر 10 سنة، زنجفرون يعقوب

שיר לשלום

יש לנו כוח להוכיח לעולם,
יש לנו עוצמה להראות לכולם,
שאנחנו הילדים, הדור של המחר,
יהודים וערבים, זה עוד לא מאוחר!
נראה לעולם, נביא דוגמא לאנשים,
נביע את עצמנו בשירים ומכתבים,
נראה שיתוף ושוויון, יחד לעבודה!

כי אם תרצו אין זו אגדה!

שרון בלוס, בת 15, זכרון יעקב

השלום

חלפה היריבות ועברה,
המלחמה זה מכבר נשכחה,
נזרע בלבנו הוכחה
ונקצוץ כמו ידינו סלסילה
כבר נקטע פתיל המלחמה,
ענף זית ישתלשל מלמעלה,
ובארצנו יופיעו עד מהרה
ויחלפו ימי המלחמה.

הגיע השלום באלה הימים,
ובאו במקומה ביצי היונים.
לחיים של אהבה בין העמים,
גדושה באושר ובמנעמים.
גירשו האומות את המִדָּנִים,
לשאת את משא הימים.
למלחמה ולשלום סימנים,
ותחתם יבוא שלום עולמים.

סידא האני פרוג'ה, בת 12, קלנסוואה

קלנסוואה, 1944

سَلَامٌ

رَأَيْتُ أَمْسِي فِي مَنَامِي
كَأَنَّيَ مَلِكَةً أَخُكُم بِلَادًا وَاسِعَةً.
وَلَكِنَ فِي الصُّبْحِ، عِنْدَمَا اسْتَيْقَظْتُ مِنْ نَوْمِي
مَا زِلْتُ بِثَنًا صَغِيرَةً
بِدُونِ بِلَادٍ وَمَمْلَكَةٍ.
وَعِنْدَيْكَ تَسَاءُلْتُ: هَلِ السَّلَامُ هُوَ أَيْضًا أَخْلَامٌ
وَلَا يُمَكِّنُ تَحْقِيقَهُ
وَمَا يَبْقَى إِنَّمَا الْإِيمَانُ بِهِ وَالتَّيَقُّارَةُ؟
هَلْ لَيْسَ مِنَ الْمُمْكِنِ
أَنْ نَسْتَيْقِظَ فِي الصُّبْحِ وَالْعَالَمُ يَكُونُ أَجْمَلُ
عَالَمٍ بِدُونِ حُرُوبٍ وَكُزَاهِيَةٍ
بِدُونِ أَعْدَاءٍ يَتَرَبَّصُونَ فِي كُلِّ زَاوِيَةٍ؟
إِنِّي أَظُنُّ أَنَّ ذَلِكَ يَكُونُ مُمَكِّنًا
وَهُنَالِكَ نَجَالُ لِلْيَهُودِ وَالْعَرَبِ مَعًا،
وَيَخْطُو الشُّعْبَانِ مَعًا هَذَا الْغَضْرُ
مِثْلُ الْمَلِكِ وَالْمَلِكَةِ فِي الْقَضْرِ.
وَلَعَلَّ هَذَا يُجَزِّدُ حُلُمَ مِنَ الْأَخْلَامِ
تَرَاهُ فِي مَنَامِهَا بِثَنٌ لَا تَعْرِفُ كَيْفَ يَسِيرُ الْعَالَمُ.
وَلَكِنَ، لَعَلَّ مِنْ تِلْكَ الْأَخْلَامِ الْوَهْمِيَّةِ
يُمْكِنُ بِنَاءُ خَالَةٍ سَلَامٍ حَقِيقِيَّةِ.

غاليات عمينسور، العمر ١٠ سنوات، بيتاح تيكفا

שלום

אתמול חלמתי חלום
שאני מלכה, ולי ארץ גדולה ורחבה.
אך בבוקר כשקמתי
נשארתי סתם ילדה קטנה
ללא מלכות וממלכה.
אז חשבתי, האם השלום גם הוא רק חלום,
שאי אפשר אותו להגשים
ורק לקוות ומאוד להאמין?
האם לא יתכן
שנקום בבוקר לעולם יפה יותר,
עולם ללא מלחמה ושנאה,
ללא אויבים שמחכים לכישלוננו בפינה?
אני דווקא חושבת שזה אפשרי,
יש מקום גם ליהודי וגם לערבי,
ושני העמים יצמדו יחד בביטחון
כמו מלך ומלכה בארמון.
אולי זה חלום טיפשי וקטן
של ילדה שלא מבינה איך פועל העולם
אבל אולי מחלומות שיחלמו גם אחרים איתי
אפשר לבנות שלום אמיתי.

גלית עמיצור, כ"ט 10, פתח תקווה

המנון לשלום

שלום, שלום, שלום.
שלום בין אומות,
שלום בין אחים,
שלום בין מורה ותלמיד, שלום, שלום.
שלום לחללי המלחמות כי טהורים הם ואינם חסרי דעת.
שלום לַאֲם שגידלה את ילדה באהבה ובמסירות.
השלום הוא אמונה וחרות וראוי שבלב האדם יהיה נא חרוט.
שלום לילד הפועל בַּשָּׁרוֹת עמו, ולְצִיפּוֹר המזמרת שיר לשלום.
השלום את הארץ ימלא, ובבתים השלום ישרור.
הנאמנות והחמלה מקורן בשלום.
נְשָׁמוֹת החללים אומרות: שלום, שלום.
השלום הוא זכותם של המאמינים והברואים,
ענף ירוק מלמד את האדם מהו שלום.

שריף נור דאג, כח 10, ערב אלשיבלי

نَشِيدُ السَّلَامِ

سَلَامٌ سَلَامٌ
سَلَامٌ بَيْنَ الْأُمَمِ
سَلَامٌ بَيْنَ الْإِخْوَةِ
سَلَامٌ خَيْرٌ لِلْإِنْسَانِ
سَلَامٌ بَيْنَ الدُّوَلِ
سَلَامٌ بَيْنَ الْأَصْحَابِ
سَلَامٌ بَيْنَ الْمُعَلِّمِ وَالتَّالِمِ
سَلَامٌ عَلَى الشُّهَدَاءِ لِأَنَّهُمْ بِيَضٍّ لَيْسُوا مِنَ الشُّفَّاهِ
سَلَامٌ لَأُمِّ رَبِّتِ طِفْلاً بِالْحُبِّ وَالْحَنَانِ
سَلَامٌ هُوَ الْإِيمَانُ
وَالْإِيمَانُ خَيْرٌ لِلْإِنْسَانِ
سَلَامٌ لَوْلِيٍّ جَاهِدٍ بِحَقِّ أُمَّةٍ وَلَطِيفٍ غَنَى مِنْ أَجْلِ السَّلَامِ
سَلَامٌ عَمَّ الْبِلَادَ سَلَامٌ عَمَّرَ الْبُيُوتَ
الْإِخْلَاصَ وَالْحَنَانَ أَضْلَفَهُمَا سَلَامٌ
نَقُولُ أَرْوَاحُ الشُّهَدَاءِ: سَلَامٌ سَلَامٌ
السَّلَامُ هُوَ حَقُّ الْمُؤْمِنِينَ وَالْعَالَمِينَ
غَضِنَ أَخْضَرَ عِلْمَ الْإِنْسَانِ السَّلَامُ

شهرين نور واغيب، العمر ١٠ سنوات، محرم الشبلي

كُنْتُ أَوْدُ أَنْ أَطِيرَ وَأَرْتَفِعَ،
كُنْتُ أَوْدُ أَنْ أَحُومَ بَيْنَ الْغُيُومِ،
أَنْ أَرْحَلَ فَوْقَ الْجِبَالِ إِلَى الشُّجُومِ،
وَفَوْقَ الْبَحَارِ وَالْقَارَاتِ، وَالْحُقُولِ وَالْبُلْدَانِ،
أَنْ أَطِيرَ بِاتِّجَاهِ الشَّمْسِ الطَّالِعَةِ،
لَعَلَّنِي أَجِدُ هُنَاكَ الْكَلِمَةَ الْخَاصَّةَ بِي،
وَالَّتِي أَشْعُرُ بِتَقْضَائِهَا.
نَفْسُ الْكَلِمَةِ الَّتِي، قَبْلَ مُدَّةٍ وَجيزةٍ، فَقَدْتُهَا،
كَلِمَةً قَصِيرَةً، وَلَكِنْ لَهَا أَهْمِيَّتُهَا،
وَكَذَلِكَ لِأَجْدِ نَفْسِ الْأَمَلِ، الْأَمَلِ بِعَالَمٍ مِنْ نَحْبَةٍ وَالسَّلَامِ،
مِنْ الْوَحْدَةِ، وَالْحُرِّيَّةِ، وَالتَّفَاهُمِ.
نَفْسِ الْأَمَلِ السَّاجِرِ الَّذِي نُزِيلُ عَنْ طَرِيقِهِ الْأَحْقَادُ وَالْآلَامُ،
وَبِوَاسِطَتِهِ، مِنْ دَاخِلِ زَمَانٍ الْقَتْلِ
وَمِنْ الْمَعَانَاةِ اللَّائِهَاتِيَّةِ،
تَنْبُتُ زَهْرَةٌ جَدِيدَةٌ، وَزَائِعَةٌ وَسُحْرِيَّةٌ،
الَّتِي تُبَدِّلُ الْغُيُومَ،
وَتَدْعُ الشَّمْسَ تَشْرِقُ فِي السَّمَاءِ،
هَذَا مَا قَعْمَلُهُ قَلْبُكَ الزُّهْرَةُ الْإِلَهِيَّةُ،
وَأَسْمُهَا - سَلَامُ.

راحيلى ليفي، العمر ١٢ سنة، ريشون لتسيون

سَلَامٌ

كُنْتُ أَوْدُ الْإِيمَانِ
أَنَّهُ يُمْكِنُ تَحْقِيقُ الْأَهْدَافِ،
كُنْتُ أَوْدُ الْإِيمَانِ أَنَّ الْأَمَلَ يَحُلُّ مَحَلَّ الْخَوْفِ،
كُنْتُ أَوْدُ أَنَّ فِي هَذَا الْعَالَمِ
عَالَمٌ مِنَ الدَّمَاءِ وَالْأَلَامِ
مِنْ بَيْنِ الْجَمْرِ وَالسِّنَةِ الثَّارِ،
مِنْ الرَّمَادِ وَالْقَتْلِ
يَزْهَرُ فُجَاءَةً بُرْعَمٌ مِنَ السَّعَادَةِ،
بُرْعَمٌ مِنَ الْإِيمَانِ وَالْحُبِّ،
بُرْعَمٌ مِنَ السَّلَامِ.

كُنْتُ أَوْدُ أَنَّ النَّاسَ
الْمَارُونَ فِي الشُّوَارِعِ،
يَنْظُرُونَ لَيْسَ إِلَى مظهرِ الْإِنْسَانِ فَقَطْ،
بَلْ إِلَى مَا يَنْسُتُرُ وَرَاءَ الْقِنَاعِ،
كُنْتُ أَوْدُ عَالَمًا مِنَ الْمَسَاوَاةِ،
نَاسًا لَا يَنْتَبِهُونَ إِلَى الدِّيَانَةِ، أَوْ الْعِرْقِ، أَوْ لَوْنِ الْإِنْسَانِ،
نَاسًا يَحْتَرِمُونَ الشُّذَازَ،
يَسْتَطِيعُونَ إِحْدَاقَ النَّظَرِ فِي عَيْنِ الْغَيْرِ، بِدُونِ خَوْفٍ وَجَفْدٍ
وَلَكِنْ بِمَحَبَّةٍ وَسَلَامٍ لَا غَيْرِ.

קאמט

היינטיג וועט עס זיין

היינטיג וועט עס זיין

היינטיג וועט עס זיין

היינטיג וועט עס זיין

היינטיג וועט עס זיין

היינטיג וועט עס זיין

היינטיג וועט עס זיין

היינטיג וועט עס זיין

היינטיג וועט עס זיין

היינטיג וועט עס זיין

היינטיג וועט עס זיין

היינטיג וועט עס זיין

היינטיג וועט עס זיין

היינטיג וועט עס זיין

היינטיג וועט עס זיין

היינטיג וועט עס זיין

היינטיג וועט עס זיין

היינטיג וועט עס זיין

היינטיג וועט עס זיין

רחלי לוי, בת 12, ראשליצ

הייתי רוצה לעוף ולהתרומם,

הייתי רוצה לרחף בין עננים,

להפליג מעל הרים ומפלים,

ימים ויבשות, שדות וארצות

להמריא אל עבר השמש העולה,

ואולי למצוא שם את המלה שלי,

היא כל כך חסרה,

מלה שאבדתי לפני זמן-מה,

מלה קטנה, אך חשובה.

את התקווה, תקווה לעולם של שלום ואהבה,

של אחדות, של חרות והבנה.

אותה תקווה נפלאה, שבעזרתה נסלק את כל הכאב והטינה,

שבעזרתה מתוך אפר המתים

ומתוך סבל אין-סופי,

ינבט פרח חדש, פרח מופלא ואגדי,

שיפזר את העננים,

ויתן לשמש לזרוח בשמים,

זאת יעשה אותו פרח שמימי,

ששמו הוא שלום.

שלום

הייתי רוצה להאמין

שהדבר ניתן להשגה.

הייתי רוצה להאמין שלעולם לא נרפה מהתקווה.

הייתי רוצה שבעולם הזה

עולם של דמים וכאב

מבין גחלים ולהבות אש,

מתוך אפר ומוות

יפרח לפתע ניצן של אושר,

ניצן של חופש ושמחה,

של אמונה ואהבה.

ניצן של שלום.

הייתי רוצה שאנשים אלה

שעוברים ברחוב,

יראו לא רק את חיצוניות האדם,

כי אם את המסתתר מתחת למסכה.

הייתי רוצה עולם של שוויון,

ואנשים שיראו מעבר לדת האדם, גזעו או צבעו,

ויכבדו גם את אלה השונים.

שיוכלו להסתכל בגובה העיניים, בלי פחד וטינה

רק שלום ואהבה.

מזלשה

סיקסססס מזלשה קיאה

סיחחחח סיחחחח קחחחח חפחח

סיחחח חחחחחח חחחחח חפחח

סיחחח חחחחח חחחח חפחח

חחחחחח חחחחח חחחח חפחח

חחחחח חחחחח חחחח חפחח

חחחחח חחחחח חחחח חפחח

סיחחחחח חחחחחח חחחחח חפחח

סיחחחח חחחחח חחחח חפחח

סיחחחחח חחחחחח חחחחח חפחח

סיחחחחח חחחחח חחחח חפחח

סיחחחחח חחחחח חחחחח חפחח

סיחחחחח חחחחח חחחחח חפחח

סיחחחחח חחחחח חחחחח חפחח

סיחחחחח חחחחח חחחחח חפחח

סיחחחחח חחחחח חחחחח חפחח

סיחחחחח חחחחח חחחחח חפחח

סיחחחחח חחחחח חחחחח חפחח

מזלשה חחחחח

השלום

אליך אקרא ממעמקים,
אֶצְפָּה לְבוֹאֲךָ בְּזַמְנִים מִתּוֹחִים,
אֶצְפָּה שֶׁתִּמָּנַע מִלַּחֲמוֹת אֲחִים
וְתִיטַע אֶהְבֵּה בְּלִיבוֹת הָעַמִּים.
אֶצְפָּה לְךָ בְּזִרְיָחוֹת וּבְשִׁקִּיעוֹת,
שֶׁתִּמְחֶה כָּל עֶצֶב הַטָּמוֹן בְּלִבּוֹת.
אֶצְפָּה לְךָ עִם לִהְיוֹת הַיּוֹנִים,
אֵלֶיךָ בַּחֲלוּמוֹתֵינוּ אֲנִי מֵיִּחְלִים,
אֵלֶיךָ הַשָּׁלוֹם, שָׁלוֹם עוֹלָמִים.
אֵת דְּגָלְךָ נוֹשְׂאִים הַתְּמִימִים וְהַטְּהוֹרִים.
אֹתָהּ מוֹחָה צֶעַר וַיִּסּוּרִים,
וְהַחַיִּים בַּלְעָדֶיךָ כַּעַץ לֹא שׁוֹרְשִׁים.
מִצָּפָה אֲנִי לְשִׁלּוּחֶיךָ לְרַגְלֵי הַהָרִים,
יִתְקַבְּצוּ וַיָּבֹאוּ מִכָּל הָאֲרָצוֹת וְהָעַמִּים,
יִבְשְׂרוּ אֵת בּוֹאֲךָ בְּזִמְרָה וּנְיָגוֹנִים.
מִצָּפָה אֲנִי לְךָ בְּתוֹךְ נַחֲלִים שֶׁל דָּם,
לְשׁוֹא נִפְצָעִים וְנִהְרָגִים הַמוֹנִי בְּנֵי אָדָם.
מִצָּפָה אֲנִי לְבוֹאֲךָ, מִצָּפָה וּמֵיִּחְלָת,
לְבוֹאֲךָ הַשָּׁלוֹם.

סנא סעייד קדסאגני, בת 13, ירכא

السَّلامُ

أنا ديك في بئر عميق
أنتظر نجمتك في زمن غصيب،
أنتظر لك لثاق كي تطرد الحروب،
ولتخفي المحبة في قلوب الشغوب.
أنتظر لك عند الشروق والغروب،
لتنجي كل مفاتاة قد هذمت القلوب.
أنتظر لك تحت أسراب الحمام،
أراك دائماً في كل الأحلام.
أنت، أيها السلام.
أنت رمز البقاء والصفاء،
أنت مزيل الآلام والغناء،
فالخياة بدونك كالشجرة الغزاة.
أنتظر لك عند أقدام الجبال،
تجمل رسائل السلام.
تبشر قدومك بكل مودة واشتياق،
أنتظر لك بين دماء منسكب
وبين أيادي متوسب،
أنتظر قدومك أنتظرة
أنت، أيها السلام.

منى سعيد قضماني، العمر ١٢ سنة، يركا

السَّلامُ

شَرُشِفْ أَيْبُضُ اللَّوْنِ هُوَ السَّلامُ
إِلَى أَنْ فِي وَسْطِهِ إِخْلَى مِنَ الْحَمَامِ،
وَبِالزَّغْمِ مِنْ أَنَّهُ يَبْدُو فِي غَايَةِ الْكَمَالِ
لَمْ تُغْرِبِ الْحَقِيقَةُ الَّتِي تُخَيِّبُ الْأَمَالَ

وَهِيَ أَنْ فِي دَاخِلِ الشَّرُشَفِ تُوجَدُ شُعْرَةٌ
وَهِيَ فِي قَلْبِ الْحَمَامَةِ، يَا بُشْرَى مَرَّةً.
وَيُمْكِنُ سَدُّ الشُّعْرَةِ وَتَضْلِيلُهَا بِغَدٍّ
وَلَكِنْ الْحَمَامَةُ إِلَى عَشَّهَا إِلَى الْأَبَدِ لَا تَعُودُ.

وَالشُّعْرَةُ الَّتِي كَانَتْ صَغِيرَةً
تُضْبِجُ، بِاسْتِمْرَارٍ، كَبِيرَةً.
وَلَا نَسْتَطِيعُ أَنْ نَقُومَ بِأَيِّ عَمَلٍ
زَيْمًا مَعَ شَيْءٍ مِنَ الْأَمَلِ.

وَيُمْسِكُ بَغْضًا بَيْنَ الْبَغْضِ
فِي كُلِّ مَكَانٍ عَلَى سَطْحِ الْأَرْضِ،
حَتَّى تُوجَدَ إِثْرَةُ السَّلامِ
وَيَسُودُ السَّلامُ الْأَبَدِيُّ فِي جَمِيعِ الْأَيَّامِ.

شَرُشِفْ أَيْبُضُ اللَّوْنِ هُوَ السَّلامُ
إِلَى أَنْ فِي وَسْطِهِ إِخْلَى مِنَ الْحَمَامِ...

رناتا ميسكن، العمر ١١ سنة، أورشليم القدس

השלום

השלום הוא מִפָּה לבנה,
ובמרכז מצויירת יונה.
מושלמת ממש היא נראית
כי עוד לא גילו את האמת

שבתוך המפה יש חור
נקוב בליבה של הציפור.
את החור עדיין אפשר לתקן
אבל היונה לעולם לא תשוב לקן.

והחור, שבכלל לא היה גדול,
ממשיך לגדול, ולגדול, ולגדול
ואי אפשר לעצור את זה,
אבל אולי, אם נקווה...

ונחזיק ידיים
עם כל העולם, ובינתיים
המחט הנכונה תימצא, מחט השלום
ויהיה שלום לעולם, בכל יום ויום...

השלום הוא מִפָּה לבנה
חוץ מזה שבאמצע מוטלת יונה...

רונה מיסקין, בת 11, ירושלים

שיר השלום

מלה בת ארבע אותיות
והוריד אותה משמים לבריות,

ה-"ש" היא לב שוקט ושלו
וה-"ל" היא: לא אחפז

ואם על ה-"ו" נתבונן,
וה-"מ" ממני עצה לשואל:

מילה קטנה זו, "שלום"
ותמכה את הגבול הקיים

ותניח לאם החוששת
בואו נא, אחים,

נטווה את חוטי האהבה

אותה בידך ריבון העולמים,
לברך בה את הערבים.

גם לשבע וגם לרעב.
איש בעולם מושפל וכואב.

הרי היא מקשרת דבר למשנהו,
אל יבגוד איש כרעהו.

זאב עם כבש תשכן
בני לבין השכן.

לישון בלב בוטח,
נלחץ ידיים בלב שמח,

ובשלום נקדם כל אורח.

אמניה מחמוד עארף מולחם, בת 10, ערעה

قصيدة السلام

كَلِمَةً مِنْ أَرْبَعَةِ حُرُوفٍ
وَنَزَّلَهَا عَلَى الْمَغْبُودِ

الْشَيْنُ فِيهَا سَفَاةٌ
وَاللَّامُ هِيَ لَا أَرْضَى

وَإِنْ وَضَلْتَ لِلْأَلْفِ
وَالْمِيمُ مِنِّي نَصِيحَةٌ

هَذِهِ الْكَلِمَةُ الصَّغِيرَةُ
وَتَمَجِّي الْحُدُودَ الْمَوْجُودَةَ

وَتُخَلِّي الْأُمَّ الْمَذْغُورَةَ
يَا اللَّهُ كُلُّنَا يَا إِخْوَانُ

وَتَرْبِطُ خُيُوطَ الْمَحَبَّةِ

بَارَكَهَا الرَّبُّ الرَّخْمَنُ
تَحْنِي فِيهَا الْعَرَبَانُ

لِلْجَانِعِ وَأَخِيهِ الشُّبَّانِ
ذُلًّا لِكُلِّ إِنْسَانٍ

تَلْقَاهَا فَاتِحَةُ أَمَانٍ
لَا تَحْنُ لَوْ كُنْتَ خَوَانُ

تَجْمَعُ دُنْيَا مَعَ جَنَانٍ
بَيْنَ الدُّوَلِ وَالْبِلْدَانِ

تَنَامُ وَقَلْبُهَا فَرْحَانُ
تَضْفَحُ وَتَضَافِعُ كَمَانُ

لِنَعِيشَ الْكُلَّ بِسَلَامٍ.

أمنية محمود عارف ملحم، العمر ١٠ سنوات، عرعر

إِذَا كَانَ مِنَ الْمُمْكِنِ التَّغْيِيرُ

إِذَا كَانَ يَوْسَعِي أَنْ أُغَيَّرَ شَيْئًا مَا فِي الْعَالَمِ
كُنْتُ أَضْعُ خِذَا لِلْحُرُوبِ وَأَقِي بِالسَّلَامِ.
وَالشَّيْءُ الَّذِي أَفْضَلُهُ تَفْضِيلًا،
أَنْ يَسُودَ السَّلَامُ الْعَالَمَ خَالًا،
وَسَيَرَى عِنْدَئِذٍ كُلُّ وَاحِدٍ فِي الْعَالَمِ
كَيْفَ تَنْتَهِي الْحُرُوبُ وَيَصِلَ السَّلَامُ.

موران ساغيف، العمر ١١ سنة، رحوفوت

אילו אפשר היה לשנות

אילו היה משהו שהייתי יכולה לשנות,
הייתי מביאה שלום ושָׁמָה קָץ למלחמות.
כי יותר מהכל, יותר מכולם,
הייתי רוצה שיהיה שלום בעולם,
וביחד אתנו יוכלו כולם לראות
איך מגיע השלום, ונעלמות המלחמות.

מורן שניב, בת 11, רחובות

השלום

את השלום בידינו ניצור

בלבנו נמצא המקור.

שלום לך, אבי

שלום לך, אמי

שלוך לכם, אחי, שלום גם לכם, ידידי,

שלום לך, כפרי

ושלום גם לך, מולדתי.

את בתיך נבנה, כפרי,

באהבה בטוב ועבודה

כאילו כולנו בית אחד

ולב גדול מאחד בינינו

גבולותיך ורדיו וריחן,

ציפורים תזמרנה זמירות.

נשתול עצי זית,

נקשט בהם את החצר והבית

אבנטנו הלבן הוא דגל, נס

סמל לשלום מתנוסס.

היונים אותנו מכירות,

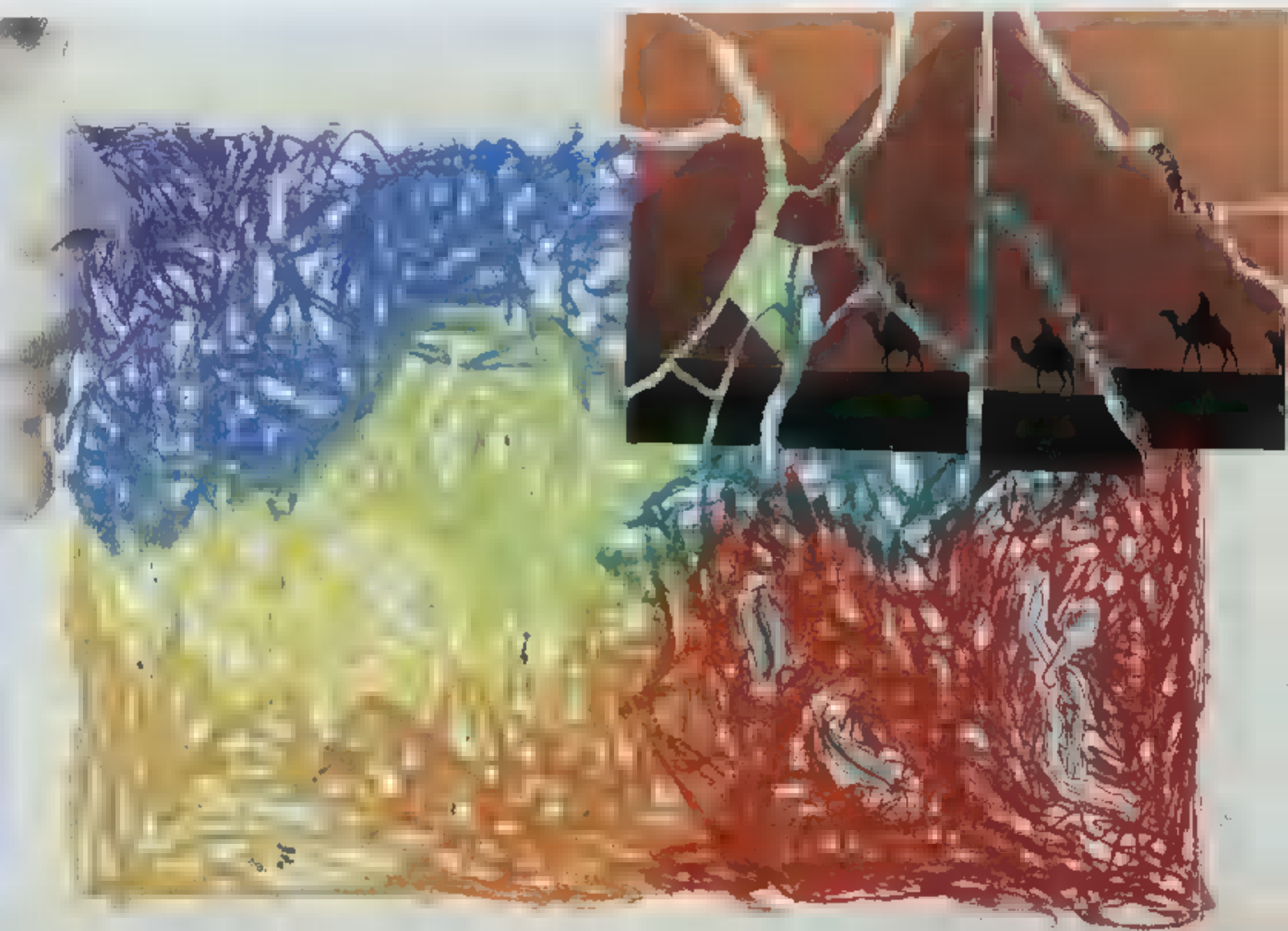
מגיעות אלינו בוטחות,

הומות שרות ומברכות

כל יד לוחצת יד,

כל יד לוחצת יד.

פראס ראדי עזה, בת 12, בית ג'אן

السَّلامُ

سَلامٌ بِالنِّيدِ نَعْمَلُهُ
 سَلامٌ الْقَلْبُ مَضْرُوعُهُ
 سَلامٌ إِلَيْكَ، يَا أَبِي
 وَإِلَيْكَ أَنْتَ، يَا أُمِّي.
 سَلامٌ إِلَيْكُمْ إِخْوَتِي
 وَإِلَيْكُمْ أَنْتُمْ أَصْحَابِي.
 سَلامٌ إِلَيْكَ قُرَيْتِي
 وَإِلَيْكَ أَنْتَ، يَا وَطَنِي.
 سَنَبَيْتِي بِبُيُوتِكَ، قُرَيْتِي
 بِالْحُبِّ، بِالْخَيْرِ، بِالْعَمَلِ
 بَيْتٌ وَاحِدٌ أَنْتَ
 وَقَلْبٌ كَبِيرٌ يَجْمَعُكَ
 خَدُودُكَ وَرَدٌّ وَرَنَجَانٌ
 وَطُيُورٌ تُغْنِي أَشْجَارًا.
 أَشْجَارُ الرُّيُوثِ زَرَاغَتُنَا
 وَبِهَا نَزِينَ سَاحَاتِنَا
 وَبِشَاحِنَا الْأَبْيَضِ زَايَةٌ
 لِلْسَّلَمِ يَزُولُ ذَائِقًا.
 طُيُورُ الْحَمَائِمِ تَعْرِفُنَا
 ثَائِي إِلَيْنَا أَمِنَةً
 تَزْفَرِقُ تُغْنِي ثَبَارَكَ.
 كُلُّ يَدٍ مُصَافِحَةٌ،
 كُلُّ يَدٍ مُصَافِحَةٌ.

مرام راضي عزة، العمر ١٢ سنة، بيت جن

سَلامٌ

لَدَيَّ عَائِلَةٌ مُحِبَّةٌ وَجَيِّدَةٌ
وَأَسْكُنُ فِي دَوْلَةٍ جَمِيلَةٍ وَزَائِعَةٍ.
وَلَكِنْ، لِمَ أَذَى، يَا رَبِّي، تَحْدُثُ عَمَلِيَّاتُ إِزْهَابِيَّةٍ؟
أَرْجُوكَ، يَا رَبِّي، آتِي بِالسَّلَامِ
وَتَسْتَطِيعُ الشَّعَائِشَ يَهُودَ وَعَرَبُ مَعًا.
وَلَا نَعْرِفُ الأَلَمَ إِلَى الأَبَدِ
وَأَتَمَّا نَعْرِفُ الفَرَحَ وَالسَّعَادَةَ وَالْإِبْتِسَامَ.

ليتوي دادون، العمر ٧ سنوات، أورشليم القدس

שלום

יש לי משפחה אוהבת וטובה,
יש לי מדינה יפה ומקסימה,
אך למה, אלוהים, יש פיגועים?
אנא, אלוהים, תן שלום
ונוכל לחיות יחד, יהודים וערבים.
ולעולם לא נדע כאב,
רק שמחה אושר וחיוך.

לינוי דאדון, בת 7, ירושלים

השלום

שמעו נא, כל הברואים,
האזינו, כל עוף השמים,

בעלי החיים ביבשה ובים,
הקשיבו כל בני האדם.

די למאבקים,
די למלחמות,
די לקטל האכזר,

ודי לשפיכות דמים,
ודי בהריסות
ודי למוות המיותר

מה קרה לכם
האם שכחתם???

האם שכחתם את השלום
האם שכחתם את משמעות השלום?

השלום הוא
הוא החיים בביטחון

האהבה והחזון
וההליכה קדימה בגאון!

אילו שָׁרַר השלום בכל מקום,
לא בכלי נשק,

לא היה צורך בגבולות,
ולא בגייסות וצבאות.

בשר משהור בשר, בן נז, מגיד אלכרום

السَّلامُ

يَا أَيُّهَا الْكَائِنَاتُ
يَا أَيُّهَا الطُّيُورُ

كَفَى قِتَالًا
كَفَى حُرُوبًا
كَفَى قِتْلًا

مَاذَا حَدَّثَ لَكُمْ
هَلْ نَسِيتُمْ ١٩٩

إِنَّ السَّلامَ هُوَ
هُوَ الْعَيْشُ بِأَمَانٍ

فَإِذَا كَانَ السَّلامُ عَامًا
وَلَا حَاجَةَ لِلسَّلَاحِ

يَا أَيُّهَا الْحَيَوَانُ
يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ

كَفَى دِمَاءً
كَفَى دِمَارًا
كَفَى مَوْتًا

هَلْ نَسِيتُمْ السَّلامَ
هَلْ نَسِيتُمْ مَعْنَى السَّلامِ

الْحُبُّ وَالْوَنَامُ
وَالْتَقَدُّمُ إِلَى الْأَمَامِ

لَمَّا كَانَتْ حَاجَةُ لِلْحُدُودِ
وَلَا حَاجَةَ لِلْجُنُودِ

بشر مشهور بشر، العمر ١٢ سنة، مجد الكروم

فَلْيَكُنْ

فَلْيَكُنْ لَدَيْنَا الشَّجَاعَةُ لِنَفْعَلَ كُلَّ شَيْءٍ
كُلُّ شَيْءٍ فِي الْعَالَمِ
فَلْيَكُنْ لَدَيْنَا الْقُوَّةُ لِنَفْعَلَ كُلَّ شَيْءٍ
نَرْجُوكَ، يَا رَبَّنَا
أَعْظِمْنَا قُوَّةَ الْجَوَارِ
وَلَيْسَ قُوَّةَ الْقِتَالِ

ناداف ليساني، العمر ١٠ سنوات، موشاف شوريش

שיהיה

שיהיה לנו האומץ לעשות כל דבר
כל דבר בעולם
שיהיה לנו הכוח לעשות כל דבר
בבקשה אלוהים
תן לנו את כוח ההידבדות
ולא את כוח המלחמות

נדב ליסאי, בן 10, מושב שורש

השלום

למענך השלום אקריב את חיי,
לך אֶהְבְּתִי ונאמנותי,
לך דמי וסודותי,
אתה מי האוקיינוסים,
אתה דְקָלִי הַמְדָּבָר,
אתה האור בעיניים,
אתה חלב הפועם
אתה זורע בְּלִבָּבוֹת שלוה
נוכחותך על הייאוש גוברת
אתה ראשיתה של דרך בטוחה
אתה החיים והביטחה,

אקריב את נפשי וגורלי.
לך חיי ולבבי,
לך מחשבתי ונשמתי.
בְּךָ נשָׁקָה את הפרחים,
ממך נאכל את פרי התמר.
אתה החיוך על השפתיים,
נוכח מה שחזות העיניים.
ושומר על ארצי בבטחה,
ואת הרג האדם עוצרת.
ותחילת מסע של הבנה וְכִמְיָהָה,
אתה השאיפה והכמיהה.

ח'זנה רנ"ב מנאע, בת 12, מגיד אלכרום

السَّلامُ

فِيْداكَ رُوجِي وَمَصِيْرِي	أَتَيْتِ السَّلامَ فِداكَ عُمْرِي
لَكَ حَيَاتِي وَقَوَادِي	لَكَ حُبِّي وَإِخْلَاصِي
لَكَ عَقْلِي وَوُجْدَانِي	لَكَ دَمِي وَأَسْرَارِي
تُسْقِي بِكَ الْأَزْهَارَ	أَنْتَ مَاءُ الْبَحَارِ
تَأْكُلُ مِنْكَ الثَّمَارَ	أَنْتَ نَخْلُ الصَّخْرَةِ
يَا بَسْمَةَ الشُّقَّتَيْنِ	أَنْتَ نُورَ الْعَيْنِ
بِرُؤْيَا الْعَيْنَيْنِ	أَنْتَ قَلْبَ خَافِقِ
وَتَحَافِظُ عَلَيَّ بِلَايِ أَمِينَةٍ	تَرْزُقُ فِي الْقُلُوبِ الطَّمَائِينِ
وَتَمْنَعُ قَاتِلَ النَّفْسِ	تَوَاجِدُتُ لِمَنْعِ النَّاسِ
وَهِدَايَةَ رَحْلَةِ الْحَنَانِ	أَنْتَ بَدَايَةَ طَرِيقِ الْأَمَانِ
أَنْتَ التَّأَخِّي وَالْحَنَانِ	أَنْتَ الْحَيَاةَ وَالْإِطْمِئْنَانِ

خزنة رجب مناع، العمر ١٢ سنة، مجد الكروم

النَّاسُ الذَّاهِبُونَ وَإِلَى الْأَبَدِ لَا يَفُودُونَ،
 دِمَاءُ الْإِبْرِيَاءِ الَّتِي تُرْسُ بِكُلِّ اتِّجَاهٍ،
 الْأَلَامُ وَالْأَحْزَانُ الْكَامِنَةُ فِي الْقُلُوبِ،
 عِنْدَ الْأَسْرِ الشُّكْلَى أَضْحِيَّةَ الْحُرُوبِ،
 فَلِنِيَّاتِ السَّلَامِ، وَالْحَرْبُ لَا نُرِيدُ،
 مِنَ الْأَلَمِ وَالْحُزْنِ لَا أَحَدٌ يَسْتَفِيدُ،
 نُرِيدُ الصُّلْحَ وَالسَّلَامَ،
 وَلِنِسْنِ الْحُرُوبِ وَالْإِنْتِقَامِ،
 وَأَنَا خَائِفٌ فِي قَلْبِي أَمَلُ
 أَنْ يَكُونَ أَحْسَنُ فِي الْمُسْتَقْبَلِ،
 لِذَلِكَ، يَا سَلَامَ، تَعَالِ بِسُرْعَةٍ،
 لِنَلَا أَسْمَعَ أَبَدًا الْإِنْفِجَارَاتِ وَالْأَخْبَارَ الْمُرَّةَ،
 تَعَالِ، يَا سَلَامَ!

نوفار يوسف، العمر ١٠ سنوات، حيفا

האנשים שהולכים ולעולם לא שבים,
 דמם פורץ לכל הכיוונים,
 כמו הכאב והצער של המשפחות
 שבנם או בתם נפלו במלחמות...
 אז בוא כבר, שלום, אל תאחר.
 הכאב הקשה ממש לא עוצר.
 זה אותי מפחיד.
 אנחנו רוצים שלום שיגיע,
 מפני איומי מלחמות להרגיע.
 אנא, שלום, בוא כבר אלינו
 שלא עוד אשמע פיצוצים מסביבנו,
 וכל הדברים הרעים של חיינו.
 אז תגיע!

נופר יוסף, בת 10, חיפה

השלום זועק לעזרה

בחלומי נגלה לי השלום כציפור
וספינות המלחמה בנמלים ממתינות
חלומם של כל יצורי האנוש ובני האדם
והעולם יתמלא באהבה ובשמחה
ודגלי השלום יינשאו אלי מרום,
אלוהי, הבא את השלום בכל זמן
שמעתי את ארצי שואלת בקול נכאים
מתי ריח הוורדים יגיע לאפינו
מתי יתממש חלום של דור
ונשכח את העבר הארור

שותתת דם ורועדת מקור
מוכנות לזרוע הרס תוך שניות.
שהשלום ישרוד אצל כל עמי העולם
כדי שנשכון כולנו בבתינו בבטחה.
ויפתח פתח לידידות ולשלום.
יהא סמלו ונסו של כל עם ועם.
כולו מלא בעדנה וגעגועים
וניחוחות ההדס והיסמין ימלאו את עולמנו
ותבוא תקופה מלאה באור
ונבטיח עתיד בטוח לכל בחורה ובחור

מבסס מחמד חלאילה, בת 12, סחנין

إِسْتِغَاثَةُ السَّلَامِ

مَاذَا أَقُولُ وَقَدْ رَأَيْتُ السَّلَامَ فِي مَنَامٍ
وَسَفُنَ الْحُرُوبِ تَلْتَظِيزُ عَلَى الْمَوَاقِي
وَحَلَمَ كُلُّ مَخْلُوقٍ وَأَنَسَانٍ
وَتَغْتَلِي الدُّنْيَا بِالْحَبِّ وَالْخَنَانِ
وَتَرْفَعُ رِيَّاتِ السَّلَامِ
يَا رَبِّ اجْعَلِ السَّلَامَ فِي كُلِّ زَمَانٍ
سَمِعْتُ بِلَادِي تَتَسَاءَلُ بِصَوْتِ حَزِينٍ
مَتَى سَيَنْتَشِرُ أَرْبَعُ الرِّيَاحِينَ
مَتَى سَيَنْجَلِي وَهَمُ السَّنِينَ
لِنُنْسِيَ ذَلِكَ الْمَاضِي اللَّعِينِ

كَطَائِرِ مَجْرُوحٍ يَتَرَفُّ وَيُعَانِي
مُسْتَعِدَّةً لِبَزْزَعِ الشَّرِّ فِي ثَوَانِي
أَنْ يَغْمُ السَّلَامُ كُلَّ الْأُوطَانِ
لِنُسْفِرِيخِ فِي بُيُوتِنَا يَهْدُوهُ وَأَطْمِئْنَانِ
وَتَفْتَحُ بَابَ الصَّدَقِ وَالْأَمَانِ
سُعَارَا لِلشُّغُوبِ فِي كُلِّ مَكَانٍ
كُلُّهُ شَوْقٌ وَحَنِينٍ
وَشِدَا الْفَلِّ وَالْيَاسَمِينِ
وَيَبْدَأُ عَهْدَ الْحَقِّ وَالْيَقِينِ
وَنَفْكَزُ بِمُسْتَقْبَلِ مُزْهِرِ كُلِّ جِينِ

مبسم محمد خلايلة، العمر ١٢ سنة، سخنين

دُعَاء

فَلْيَكُنْ سَلَامٌ وَلَا حُرُوبَ يَغْذِ الْآنَ
وَتَقُولُ أُمِّي أَيْضًا: تَكْفِي الدَّمُوعُ وَالْدَّمُ.
وَأَنَا قَاعِدَةٌ وَالْأَمَلُ فِي الْقَلْبِ
فَلْيَكُنْ سَلَامٌ وَلَنْ تَعُودَ الْحَرْبُ.

دورون كازمي، العمر ١١ سنة، كيبوتس جيشير

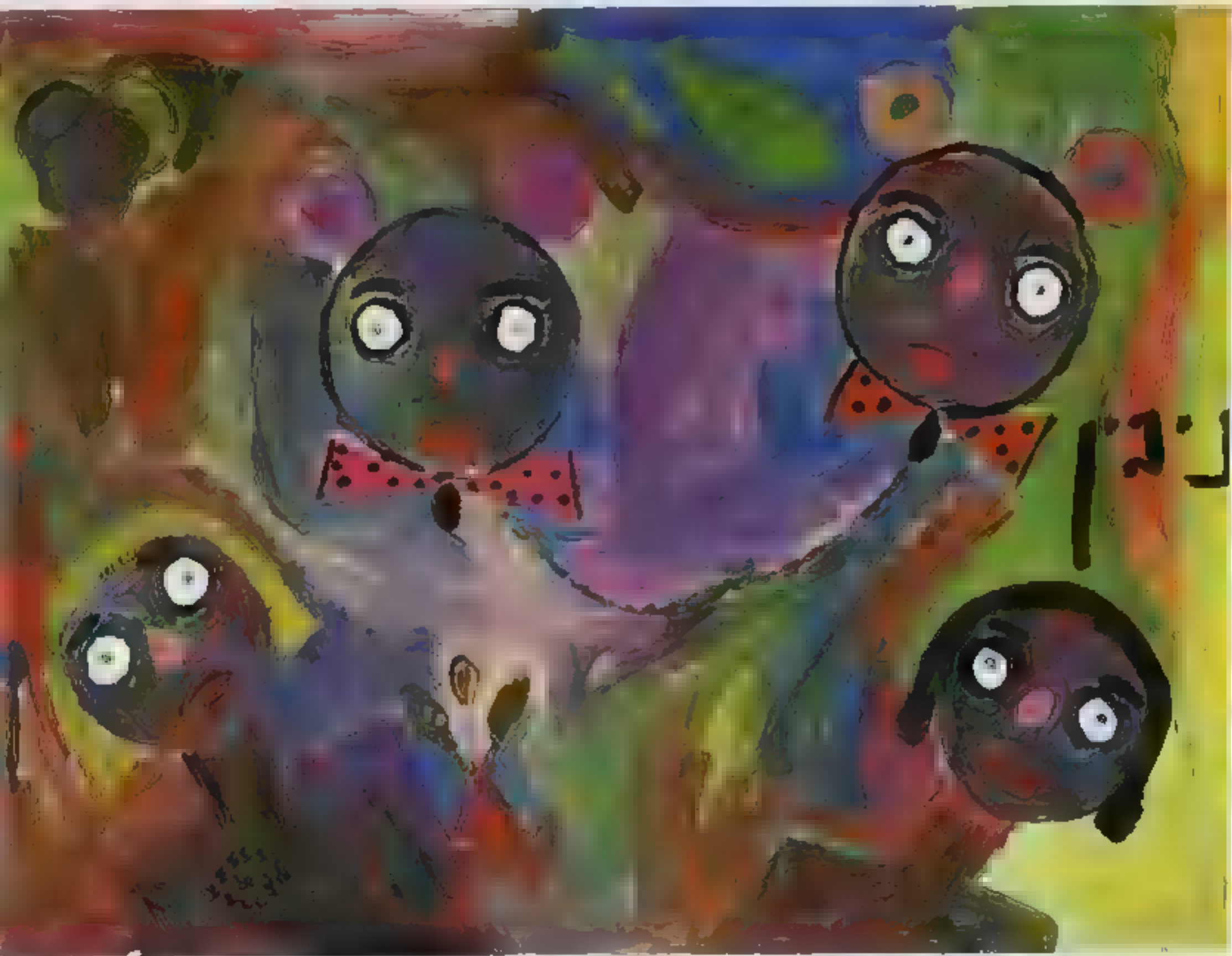
תפילה

שיהיה שלום ולא עוד מלחמות,
גם אמא אומרת: די לדם ולדמעות.
אני יושבת ובלבי תקווה
שיהיה שלום ולא עוד מלחמה.

דודון כרמי, בת 12, קיבוץ גשר

ערבים ויהודים יחדיו בשמחה ובעצב
 ערבים ויהודים יחדיו שרים לשלום לפי הקצב
 ערבים ויהודים למלאך השלום ליבם פותחים
 ערבים ויהודים זורעים בגנים פרחים
 ערבים ויהודים יחדיו מרימים את קולם
 ערבים ויהודים קוראים יחדיו לשלום
 רוצים שלום, לחיות אנו חפצים, זו זכותנו כבני אדם.

סנאל כנעאן זרעיני, בן 12, טורעאן

عَرَبٌ وَنَهْودٌ مَعًا فِي الْأَفْرَاحِ وَالْأَحْزَانِ
 عَرَبٌ وَنَهْودٌ مَعًا نَعْرِفُ لِلسَّلَامِ الْأَلْحَانِ
 عَرَبٌ وَنَهْودٌ نَفْتَحُ قُلُوبَنَا لِتَسْتَقْبِلَ مَلَائِكَةَ السَّلَامِ
 عَرَبٌ وَنَهْودٌ نَزْرَعُ وَرُودَ الْجَنَانِ
 عَرَبٌ وَنَهْودٌ نَضْرُخُ مَعًا بِضُوءِ غَالِ رَتَانِ
 عَرَبٌ وَنَهْودٌ نَضْرُخُ مَعًا مِنْ أَجْلِ السَّلَامِ
 نُرِيدُ سَلَامًا، نُرِيدُ سَلَامًا، نُرِيدُ أَنْ نَعِيشَ، هَذَا حَقُّنَا كِبَارُنَا.

منال كتعان زرعيني. العمر ١٢ سنة، طرعان

تَلْخِصُ الْحَرْبِ وَالسَّلَامِ

لَمْ يَبْقَ لَدَيْنَا الْكَثِيرُ بِمَا نُرِيدُ قَوْلَهُ،
فَنَحْنُ الْآنَ فِي مَرَحَلَةِ انْتِقَالِيَةٍ.
لَا يَسُودُ الشَّرْقُ الْأَوْسَطُ السَّلَامُ الْكَامِلُ،
وَلَكِنْ لَا تَسُودُهُ بِالْفِعْلِ حَالَةٌ مِنَ الْحَرْبِ.
نَخْطُو إِلَى الْأَمَامِ بِاتِّجَاهِ السَّلَامِ،
وَنَخْطُو نَحْوَهُ مُتَقَدِّمِينَ
مُسْتَعِدِّينَ لِفَهْمِ طُمُوحَاتِ الْآخَرِينَ.
وَفِي تَغْيِيرِ مَجْرَى الْأُمُورِ رَاغِبِينَ.
وَلَدَيْنَا غَرَضٌ وَاحِدٌ مِنْ بَيْنِ الْأَغْرَاضِ،
وَهُوَ زَرْعُ الْمَحَبَّةِ وَإِزَالَةُ الْأَحْقَادِ،
الَّتِي وَرَثْنَاهَا مِنَ الْآبَاءِ وَالْأَجْدَادِ.
وَعَلَيْنَا أَنْ نُدْرِكَ مَا أَسْهَلَ اكْتِسَابَ الْأَعْدَاءِ،
وَلَكِنَّ الْحِكْمَةَ الْحَقِيقِيَّةَ هِيَ التَّعَرُّفُ عَلَى الْأَضْدِقَاءِ.

إِنَّمَا أَنَا سَ
نَعْرِفُ كَثِيرًا عَنِ الْحُرُوبِ
وَشَيْئًا ضَعِيفًا عَنِ السَّلَامِ.
وَحَانَ الْوَقْتُ لِتَغْيِيرِ هَذِهِ الْحَالَةِ.
لَأنَّ مِنْ وَزَاءِ الْكَلِمَاتِ الْجَمِيلَةِ،
تَحْتَفِي سِنَوَاتٌ كَثِيرَةٌ
سِنَوَاتٌ مِنَ الْمَعَانَاةِ، وَالْخَوْفِ، وَالْقَلَقِ، وَالْأَحْزَانِ.
وَكَلِمَةٌ أَمَلٍ تُضَافُ الْآنَ إِلَى هَذَا الْمَخْزَنِ.
لَعَلَّهَا شَادَةٌ، لَأَنَّهَا تُغَيِّرُ عَنِ الْقَلْبِ الْفَرَحَانَ،
وَهِيَ تَرَاقِفُنَا عَلَى طُولِ الزَّمَانِ (وَحَتَّى عِنْدَ الْحُرُوبِ)،
وَيَفْضُلُهَا لَمْ نَشْعُرِ الْوَحْدَةَ فِي أَيِّ جَيْشٍ مِنَ الْآخِنَانِ.
وَإِذَا تَحَدَّثْنَا عَنِ السَّلَامِ لَمْ يُمْكِنْ أَنْ نَصِلَ إِلَى الْخِتَامِ
بِدُونِ الْأُغْنِيَةِ الَّتِي أَصْبَحَتْ نَشِيدًا لِلْسَّلَامِ
وَكَذَلِكَ مَعَ الْأَمَلِ الَّذِي يُرَاقِفُنَا
مِنْ طُفُولَتِنَا طُولَ عُمُرِنَا...

”الَّذِي انْطَفَأَتْ شَمْعَتُهُ وَوَارَاهُ التُّرَابُ“

يَا تَحِينَ شَاوَك رَحِمَهَا اللَّهُ، ١٥ سَنَةً، تَلْ مَوْنَد

סיכום מלחמה ושלוש

לא נותר עוד הרבה לומר,
עכשיו אנחנו במין מצב ביניים.
אין ממש שלום במזרח התיכון,
אבל גם לא מצב ממשי של מלחמה.
ואנחנו צועדים קדימה אל השלום,
שאליו אנחנו באים
עם נכונות להבין את האחרים,
עם הרצון לשנות דברים,
עם מטרה אחת ברורה,
לסלק את השנאה,
שבנו הרבה שנים היתה טבועה,
ועם ההבנה שקל מאוד לרכוש אויבים,
אך החוכמה היא למצוא חברים.

אנחנו באים כאנשים
שיודעים הרבה על המלחמה,
אך מעט מאוד על השלום.
מעכשיו נתחיל זאת לשנות.
מאחורי המילים היפות,
מסתתרות להן שנים רבות
של סבל, כאב, פחד ודאגה.
אך למחסן המילים האלה נוספת המלה תקווה
אולי קצת יוצאת דופן, אולי קצת שונה,
כל השנים אותנו מלווה (גם במלחמות)
ובזכותה לא נשארנו בודדים במערכה!
ואם מדברים על שלום אי אפשר לסיים,
בלי השיר שהפך להמנון השלום, וגם עם התקווה
שלאורך כל חיינו אותנו מלווה...

"מי אשר כבה נרו ובעפר נטמן"

בת דן שזק ז"ל, בת 15, תל מונד

תפילה

כמו השחר הבוקע מתוך הלילה
מתוך החשכה
כמו השמש השולחת את קרניה
ומפיגה את החלומות הרעים
כך הוא, ידידי,
אור השלום.

כמו חיוך הילדים
המחיה את הנפשות ומעורר את התקוות
כמו אמא, אשר מעיניה
בוקעת אהבה לדורות
כך הוא, ידידי,
מעין השלום.

מארצנו המיוסרת והקדושה
מארצנו העטופה בטוהר הנבואה
מארצנו, מחצבת האהבה והאמונה
אנו מרימים בקשה-תפילה:
הוי אלוהים, תן לנו שלום
תן תקווה ושמחה לילדי השלום
הוי, אלוהי-השלום!

סאמון מוניר עדוי, ■ 12, טורעאן

دُعَاءُ

كَالْفَجْرِ يَبْزُغُ مِنْ سَوَادِ اللَّيْلِ
مِنْ قَلْبِ الظُّلَامِ
كَالشَّمْسِ تُرْسِلُ الشَّعَاعَ
تُبَدِّدُ الْأَوْهَامَ
هَكَذَا يَكُونُ، يَا أَحِبَّتِي،
نُورُ السَّلَامِ.

كَبَشْفَةِ الْأَطْفَالِ
كَنَشْفَةِ نَحْيِي النَّفُوسِ، تُنَجِّسُ الْأَمَالَ
كَالْأَمِّ، يَفِيضُ مِنْ غِيَّتِهَا
مُسْتَقْبَلُ الْأَجْيَالِ،
هَكَذَا يَكُونُ، يَا أَحِبَّتِي،
نَبْعُ السَّلَامِ.

مِنْ بِلَادِنَا الْمُغْدِيَةِ الْمُقَدَّسَةِ
مِنْ بِلَادِنَا الْمَلْفَعَةِ بِطَهْرِ النُّبُوَّةِ
مِنْ بِلَادِنَا، رُبُوعِ الطُّهْرِ وَالْإِيمَانِ،
تَرْفَعُ الدُّعَاءُ
يَا رَبِّ، أَعْظِمْنَا مِنْ عِندِكَ السَّلَامَ
أَعْظِ الْأَمَلَ وَالْفَرَحَ لِأَطْفَالِ السَّلَامِ،
يَا رَبُّ السَّلَامِ!

مامون منير عنوي، العمر ١٢ سنة، طرعان

الأولاد بين الجانبين

أحيانا أفكر ماذا كان سيحدث لو كنت إنسانة أخرى؟
بدل أن أولد في إسرائيل، ولدت في فلسطين.
في الحقيقة هو المكان نفسه. إذا، لماذا اسمان مختلفان؟
وماذا لو أنني ولدت وراء الخط الأخضر؟
هل عالمي هنا مختلف وتعبيد كثير؟
رثما، رثما، هناك أيضا توجد بيت ساذجة
تسال: ماذا كان سيحدث لو كنت إنسانة أخرى.
بال تأكيد هي أيضا قلقة أن يذهب والدها إلى الخدمة الإحتياطية
"لمجرد أن نكون مستعدين لكل الظروف"
هي أيضا، بالتأكيد، تلعب ألعاب الأطفال
هي أيضا، بالتأكيد، ذهقت من الوضع الزاين.

وبعد عدة سنوات، عندما أخدم في الجيش،
ماذا أقول لبتك البيت؟
يا ليت السلام يتحقق قبل ذلك الوقت!
أنا واثقة أنها هي أيضا تريد الأمر نفسه!
حقا، توجد اتفاقيات وتوابع
ولكن، ما زالت أعمال عنف وتخريب
كل يوم نسمع عن جزخي أو قتلى
وأنا متأكدة أنهم هم أيضا يتكون موتاهم...

لأجلي ولأجلها ولأجل باقي الأولاد
تعالوا نعيد المصالحة بين كلا الطرفين!
وكي يتوقف البكاء ونزيف الدم
تعالوا ننصرف كلنا كبشر!!!

شيرا برات، العمر ١٢ سنة، كفار هيس

הילדים שבין שני הצדדים

לפעמים אני חושבת, מה היה קורה אילו הייתי אחרת?
אילו במקום להיוולד בישראל, הייתי נולדת בפלסטין?
הרי זה אותו מקום, אז למה שני שמות שונים?
ומה היה קורה אילו הייתי נולדת מעבר לקו הירוק?
האם באמת עולמי כאן כל-כך שונה ורחוק?
אולי, אולי, גם שם יש ילדה כמוני, תמימה,
ששואלת: מה היה קורה אילו הייתי שונה?
בטח גם היא שונאת שאביה הולך למילואים
"רק כדי שלכל מקרה נהיה מוכנים",
בטח גם היא משחקת בכדור וקופצת ב"קלאס",
בטח גם לה המצב הנוכחי נמאס...

ובעוד מספר שנים, כשאשרת בצבא,
מה אני אגיד לאותה הילדה?
הלוואי שעד אז יהיה כבר שלום אמיתי!
אני בטוחה שהיא רוצה בכך בדיוק כמוני!
אמנם כבר יש הסכמים ויש חתימות
אבל עדיין יש פיגועים וחבלות
מדי יום אנחנו שומעים על פצועים או הרוגים
ואני בטוחה שגם הם על מתייהם בוכים...

אז למעני ולמענה ולמען כל שאר הילדים
בואו נשלים בין שני הצדדים!
וכדי שייפסקו הבכי והדם
בואו נתנהג כמו בני אדם!!

الاولاد يكتبون السلام

جبهات حببية التي تعمل منذ نصف قرن على تقدم التربية للسلام، الديمقراطية، التسامح، التعايش، والتضامن الاجتماعي بادرت في بداية ١٩٩٩ الى مباراة تحت عنوان: "الاولاد يكتبون السلام". مئات القصائد ارسلت للمشاركة في المسابقة من مختلف انحاء البلاد، وكلها طموح عميق للسلام من جمهور لا يُسمع صوته عادة: الاولاد في اسرائيل، اليهود والعرب.

فاز بالجائزة الاولى الفتاة اليهودية شيلا يورات من كفر هس والشاب العربي مأمون منير عدوي من طرعان. كل القصائد التي وصلت المسابقة قدمت هدية لرئيس الدولة السيد عيزر فايتسمان الذي اقام استقبالا للفائزين في مكتبه.

هذا الكتاب، يحتوي على عدد من القصائد انتخبت من بين مئات القصائد التي شاركت في المسابقة، ترافقها رسومات في موضوع السلام، من ابداع اولاد يهود وعرب يشاركون خلال السنة الدراسية في ورشة ابداعية في مركز الفنون في جبهات حببية.

الخط واللون، الصور الغتية من عالم الطبيعة، رمز الحماة وغصن السلام، الصلاة والاحلام هذه هي الادوات التي بواسطتها يعبر الاولاد عن تطلعاتهم الى السلام. وهم يدركون جيدا الواقع الصعب والمؤلم الذي يعيشون فيه وصعوبة تحقيق الحلم. ومع هذا فهم ليسوا مستعدين للتنازل عن حقهم في الحلم. كما تقول غليت عميتسور بنت التاسعة والنصف: "ولعل هذا تجرّد حلم من الأحلام / تراه في منامها بثت لا تعرف كيف يسيّر العالم. / ولكن، لعل من تلك الأحلام الوهميّة / يُمكنُ بناء حالة من سلام حقيقية".

خلال المسابقة وصلتنا باقة قصائد كتبتها بات حين شاحك، رحمها الله، التي قتلت في عملية تفجير في تل ابيب سنة ١٩٩٦ عندما كانت في الخامسة عشر من عمرها. ومنذ كارثة فقدتها يكرس والديها كل نشاطهما للعمل من اجل الحوار بين اليهود والفلسطينيين، وبهذا ينفذان وصيتها. قصائد بات حين لم تشترك في المسابقة، ولكن رأينا من المناسب نشر واحدة منها في الكتاب، وهي قصيدة مليئة بالشوق الحار الى عالم السلام والامل والقلق العميق من الاتي.

يسرني ان اشكر، من صميم القلب، الدكتورة الن رينغيار من سويسرا، الداعمة والصديقة الوفية لجبهات حببية التي بفضل مبادرتها وتبرعها السخي كان بالامكان اصدار الكتاب. هذه الطبعة، كما كتبت في مقدمتها، مكرسة لزوجها ميخائيل، شريكها في الحياة وفي الطريق، هدية له في عيد ميلاده الخمسين الذي جاء في السنة الخمسين لتأسيس جبهات حببية. وشارك مع السيدة رينغيار، اصدقاءه الذين تبرعوا لنجاح المشروع.

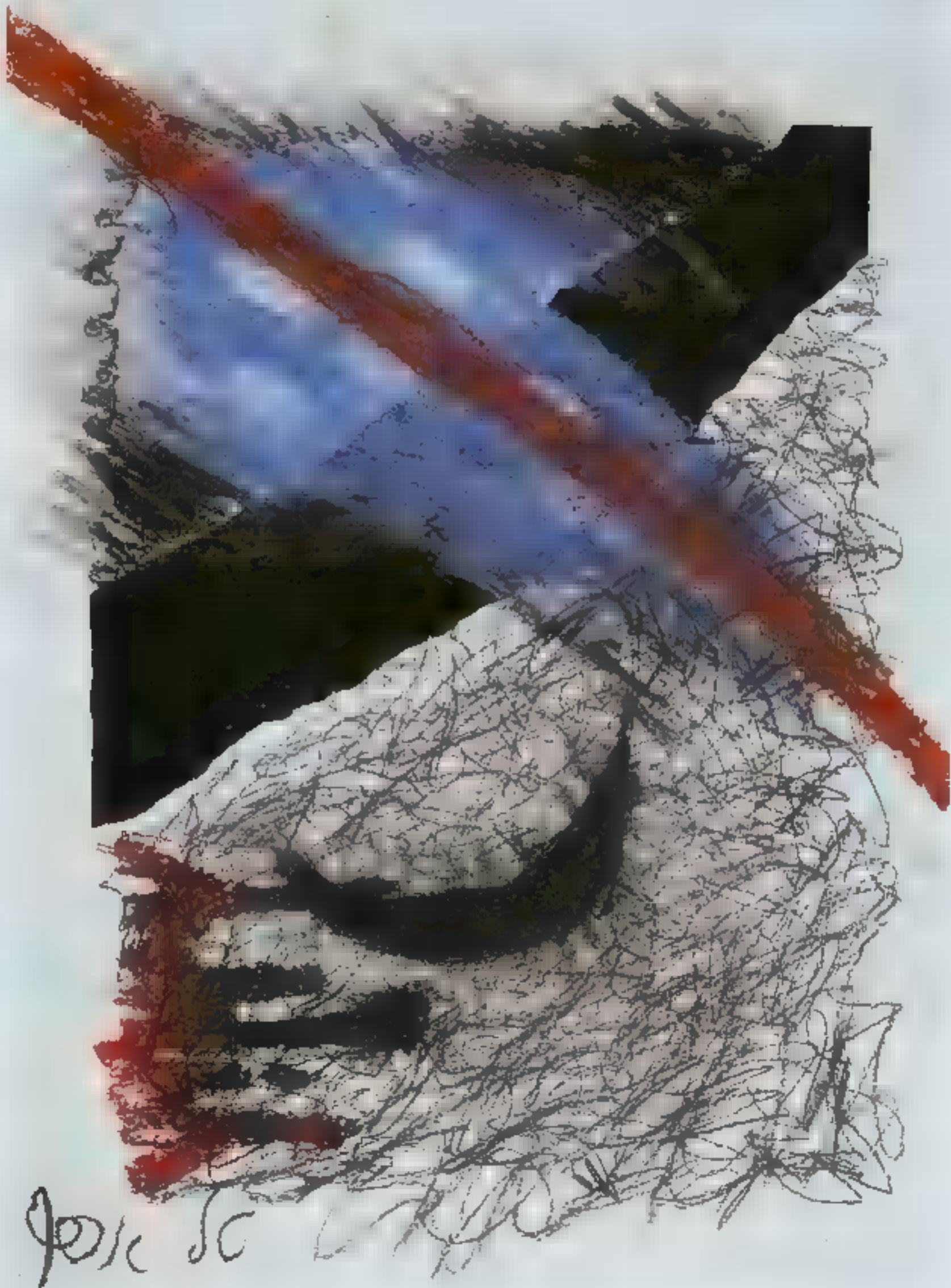
نوجه شكرا خاصا لأورسولا روزنبايغ رئيسة رابطة اصدقاء جبهات حببية في سويسرا التي عملت بلا كلل من اجل صدور هذا الكتاب.

د. راحيل اهاروني

مديرة جبهات حببية

تموز ١٩٩٩

John Sc

ילדים כותבים שלום

סמינריון גבעת חביבה, השוקד מזה יובל שנים על קידום החינוך לשלום, דמוקרטיה, סובלנות, דו-קיום וסולידריות חברתית, יזם בתחילת 1999 תחרות בשם "ילדים כותבים שלום". מאות שירים נשלחו לתחרות מכל רחבי הארץ, וכולם עומדים בסימן כמיהה עזה לשלום של ציבור רחב שקולו אינו נשמע בדרך כלל בפומבי – ילדי ישראל, יהודים וערבים גם יחד. במקום הראשון זכו שיריהם של נערה יהודייה – שירה פרת, ונער ערבי – מאמון מוניר עדוי. כל השירים שנשלחו לתחרות הוגשו כשי לנשיא מדינת ישראל, מר עזר ויצמן, שערך לזוכים קבלת פנים בלשכתו.

בספר זה, המכיל מבוחר מצומצם מתוך מאות השירים שהגיעו אלינו, משובצים ציורים שנושאים הוא השלום, פרי עבודתם של ילדים, יהודים וערבים, המשתתפים בכל ימות השנה בסדנת יצירה במרכז לאומנויות של גבעת חביבה. הקו והצבע, הדימויים העשירים מעולם הטבע, היונה הסמלית ועלה הזית בפיה, התפילה והחלומות – אלה הם הכלים שבאמצעותם מביעים הילדים את ציפיותם לשלום. הם מודעים היטב למציאות הקשה והכואבת שלתוכה נולדו, ולא פחות מכך – לנאיביות שבחלומם. ואף על פי כן, אין הם מוכנים לוותר על זכותם לחלום, כפי שמסכמת גלית עמיצור בת התשע וחצי: "אולי זה חלום טיפשי וקטן / של ילדה שלא מבינה איך פועל העולם / אבל אולי מחלומות כאלה שיחלמו גם אחרים אתי / אפשר לבנות שלום אמיתי".

במהלך התחרות נשלח אלינו צרור שירים של בת-חן שחק ז"ל, שנהרגה בפיגוע בתל-אביב בשנת 1996, בהיותה בת 15. מאז האסון מקדישים הוריה את עצמם לפעולה למען הידברות בין יהודים לפלסטינים, וכך רואים את עצמם כמקיימים את צוואת בתם. שירה של בת-חן לא נכללה בתחרות, אך בספר מצאנו לנכון לפרסם אחד מהם, שבו שזורים אלה באלה געגועים עזים לעולם של שלום ותקווה וחרדה עמוקה מפני הבאות.

השירים בערבית נכתבו בחלקם בסגנון השירה הערבית הקלאסית, המחייבת משקל וחריזה קבועים, ומבנה שבו כל שורה בשיר היא בית ■ שני חלקים מקבילים – דלת וסוגר. ראוי להעיר כי בתרגום, ששם דגש בעיקר על מסירת רוח השירים ותוכנם, לא תמיד באו הכללים המבניים הללו לידי ביטוי מלא.

חובה נעימה היא לי להודות מקרב לב לד"ר אלן רינגיאר משווייץ, תומכת וידידה נאמנה לגבעת חביבה, שבזכות יוזמתה ותרומתה הנדיבה יצא הספר לאור. מהדורה זו, כפי שכתבה בהקדמתה, מוקדשת למיכאל, שותפה לחיים ולדרך, כשי ליום הולדתו החמישים שחל בשנת היובל לגבעת חביבה. הוסיפו לשי מברכיו של מר רינגיאר, שסייעו בתרומותיהם להשלמת המפעל.

תודה מיוחדת שלוחה מאיתנו לגב' אורסולה רחנצוויג, הנשיאה רבת הפעלים של אגודת יידי גבעת חביבה בשווייץ, שלא נחה ולא שקטה עד שיצא הספר לאור.

ד"ר רחל אהרוני

מנהלת גבעת חביבה

יולי 1999

مقدمة

كتاب "الاولاد يكتبون السلام" هو أحد المشاريع الكثيرة والشاملة التي تتم في جبهات حبيبة، والتي أرافق نشاطاتها في السنوات الأخيرة. لا شك في أن جبهات حبيبة حققت إنجازات بارزة على طريق تحقيق الهدف الصعب التي وضعت له نفسها: تقدم العملية السلمية بين اليهود والعرب في إسرائيل، الشباب والكبار. ومثل كل مشروع آخر في الحياة، فإن عمل جبهات حبيبة يحتاج إلى مساعدة من الخارج. وكما أن كل مكسب شخصي يستند إلى بيئة مؤيدة من الأصدقاء والمؤيدين. هكذا أيضاً، كان بالإمكان إصدار "الاولاد يكتبون السلام" بفضل دعم الأصدقاء. أفضل صديق لي في حياتي الشخصية هو زوجي ميخائيل وبالصداقة احتفلنا بعيد ميلاده الخمسين بينما جبهات حبيبة تلخص خمسين سنة من نشاطها المتعب والصعب. "الاولاد يكتبون السلام" مكرس لميخائيل، ولكن "لميخائيل" تعني أن الكتاب يصدر بفضل التبرع المالي من أصدقاء ميخائيل.

لذلك أريد أن أشكر، وبهذه المناسبة، ميخائيل وأصدقاءه، وأن أهنيء جبهات حبيبة على تنفيذ مشروع آخر ممتاز يندرج في النشاطات خلال خمسين سنة التي تلخصها الآن. كلنا أمل أن السلام الذي نحلم به كلنا سوف يتحقق قريباً، وكلما جاء أسرع كان ذلك أفضل. وإلى ذلك الحين تواصل جبهات حبيبة الاعتماد على الأصدقاء في أنحاء العالم لميخائيل هو واحد منهم ومثله ألن رينغيار.

ألن رينغيار

تموز ١٩٩٩

הקדמה

הספר "ילדים כותבים שלום" הוא אחד המפעלים הרבים רחבי ההקף של גבעת חביבה, שאת פעולתה אני מלווה בשנים האחרונות. אין ספק כי גבעת חביבה הגיעה להישגים ניכרים בדרכה להגשמת היעד הקשה שנטלה על עצמה – קידום תהליך השלום בקרב יהודים וערבים בישראל, בני נוער ומבוגרים. כמו כל מפעל אחר בחיים, עבודת גבעת חביבה זקוקה לסיוע מבחוץ. וכפי שכל השג אישי נשען על סביבה אוהדת של ידידים תומכים, כך גם התאפשרה הוצאתו לאור של הספר "ילדים כותבים שלום" הודות לתמיכתם של ידידים.

הידיד הטוב ביותר בחיי הפרטיים והמקצועיים הוא בעלי מיכאל. אירע כך שאת יום הולדתו החמישים חגגנו בזמן שגבעת חביבה מסכמת חמישים שנות עבודה פורייה וקשה. הספר "ילדים כותבים שלום" מוקדש למיכאל, אבל "למיכאל" פירושו שהספר יצא לאור הודות לתרומתם הכספית של ידידי מיכאל. על כך אני מבקשת להודות בהזדמנות זאת למיכאל ולידידיו, ולברך את גבעת חביבה על הוצאתו לפועל של עוד מפעל מצוין המשתלב בחמישים שנות המצוינות שהיא מסכמת עתה. הבה ונקווה כי השלום שכולנו מייחלים לו יבוא בקרוב, וככל שיקדים – כן ייטב לכולנו. עד אז תמשיך גבעת חביבה להסתמך על ידידים ברחבי העולם. מיכאל הוא אחד מהם, וכמוהו גם אני.

אלן רינגיאר

יולי 1999

תוכן

الفهرسة

שירים	סל' עמוד	القصاصد	الصفحة
שירה פרת	121	שירה בראת	120
מאמון מוניר עדוי	118	מאמון מוניר עדוי	119
בת חן שחק ז"ל	117	בת חן שחק (רגעה אלה)	116
מנאל כנעאן זרעני	112	מנאל כנעאן זרעני	115
דורון כרמי	111	דורון כרמי	110
מבסם מחמד ח'לאילה	108	מבסם מחמד ח'לאילה	109
נופר יוסף	107	נופר יוסף	106
ח'זנה רנ'ב מנאע	104	ח'זנה רנ'ב מנאע	105
נרב ליסאי	103	נאנאב ליסאי	102
בשר משהור בשר	100	בשר משהור בשר	101
לינוי דדון	99	לינוי דדון	98
מראם ראדי עזה	94	מראם ראדי עזה	97
מורן שניב	93	מוראן שניב	92
אמניה מחמוד מלחם	90	אמניה מחמוד מלחם	89
רננה מיסקין	89	רננא מיסקין	88
מנא סעיד קרמאני	84	מנא סעיד קרמאני	87
רחלי לוי	83	רחילי לינאי	82
שרין נור ראגב	78	שרין נור ראגב	79
גלית עמיצור	77	גלית עמיצור	76
שד'א האני פרוג'ה	73	שד'א האני פרוג'ה	72
שרון בלוס	70	שרון בלוס	71
מלכה ראיק נח'לה	69	מלכה ראיק נח'לה	68
בן-לי מרגאי	66	בן לי מרגאי	67
אמאל מח'לס תומא		אמאל מח'לס תומא	

ציורים

الرسومات

אימאן ססאלחה - כפר קרע	134	אימאן ססאלחה - כפר קרע	134
נטע פרץ - מבואות עירון	124	נטע פרץ - מבואות עירון	124
סל אפק - מבואות עירון	123	סל אפק - מבואות עירון	123
רנא מסארווה - כפר קרע	114	רנא מסארווה - כפר קרע	114
רימא רדא - אום אל פחם	113	רימא רדא - אום אל פחם	113
ניבין עת'מאנה - כפר קרע	96	ניבין עת'מאנה - כפר קרע	96
לירון זידמן - מבואות עירון	95	לירון זידמן - מבואות עירון	95
נטע פלג - מבואות עירון	86	נטע פלג - מבואות עירון	86
עלאא אחמד - אום אל פחם	85	עלאא אחמד - אום אל פחם	85
מוחמד עאדל - כפר קרע	64	מוחמד עאדל - כפר קרע	64
ניבין עת'אמנה - כפר קרע, ח'ילה - חדרה	40	ניבין עת'אמנה - כפר קרע, ח'ילה - חדרה	40
אמנה ג'מאל - אום אל פחם	39	אמנה ג'מאל - אום אל פחם	39
חנאן עסלי - כפר קרע	26	חנאן עסלי - כפר קרע	26
עלאא אחמד - אום אל פחם	25	עלאא אחמד - אום אל פחם	25
חנין רנ'א - אום אל פחם		חנין רנ'א - אום אל פחם	

מערכת:

רחל אהרני
דני וילר
סאלם ג'ובראן
יפעת ינוקא
יורם מירון
ריאד כבהא
אתי עמרם

רפאל ואורטולה-חנה רוזנצוויג

עיצוב גרפי:

חיים רון

תרגומים:

עדינה בן חורין
ד"ר מוחמד עבד אלעזיז
נחמיה יעקובוס
חגי עמית כוכבי
אברהם רובינזון-המזרח
רפאל רוזנצוויג

הפקה: גבעת חביבה

קדם דפוס: אל-אות בע"מ

הדפסה: רב-גון

הספר ראה אור בסיועם הנדיב של אלן ומיכאל דינניאר - שווייץ

תודות המערכת:

לנאוה גיזנברג
לעמירה הגני
לחדרה חג' אחמד
לג'ודי כנען
לסול פודמסקי
ללימור רגב

היئة التحرير:

راحييل اهاروني
داني فيلر
سالم جبران
يفعات ينوكا
يورام ميرون
رياض كيبها
اتي عمرام
رفائيل وأرسولة - حاة روزنسبايغ

تصميم:

حاييم رון

الترجمة:

عائينة بن حورين
د. محمد عبد العزيز
نحيميا يعقوبوس
حاجي عميت كوخاني
ابي روبينزون - "الشرق"
رفائيل روزنسبايغ

انتاج: جبهات حبيبة

التنضيد والطباعة والحسوة: آل أوت م. ض.

طباعة وتجليد: "راف غون"

صدر الكتاب بمساعدة كريمة من: آلن وميخائيل رينغيار, سويسرا

شكر هيئة التحرير ل:

نافا غايזنبرغ
عميرة هفاني
حضرة دواس حاج احمد
جودي كناعان
سول فودمסקي
ليمور ريچيف

גבעת חביבה מודה לכל הילדים ששיריהם וציוריהם מופיעים בספר.

كل الشكر للاولاد الذين اشتركوا في المسابقة وعبروا بصدق عن طموحهم العميق للسلام في قصيدة ورسم وتلوين.

מסת"ב 965-555-020-6 ISBN

מהדורה שניה תשס"א - נובמבר 2000

כל הזכויות שמורות לגבעת חביבה - קרן "חבצלת", תש"ס 2000.

אין להעתיק, לשכפל, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר מידע או להפיץ ספר זה

או קטעים ממנו בשום צורה ובשום אמצעי, ללא אישור בכתב מהמוציא לאור.

גבעת חביבה, ד.ג. מנשה, 37850 ישראל. טל: 06-6309288, פקס: 06-6309305

החقوق محفوظة למعهد גיבעת חביבה - صندوق حفاظילית, السنة 2000.

גיבעת חביבה - بريد منجول "مناشيه" - ٢٧٨٥ - فاكس ٥-٩٢-٦٣-٦ -

E-mail: gival_il@inter.net.il

URL: www.dialogato.org.il

S 2003 A 2523

ילדים כותבים שלום

الاولاد يكتبون السلام

גבעת חביבה • גבעות חביבה

למיכאל

ליום הולדתו ה-50
מרעייתו אלן ומידידיו

لميخائيل

في عيد ميلاده الخمسين
من قرينته آلن واصدقائه

572 020000 048572

• Children Write for Peace •

• الاولاد يكتبون السلام •

• ילדים כותבים שלום •

Kinder schreiben für den Frieden